

JOURNAL

Urantia-kirjan lukijoiden uutislehti ja lukemisto

TÄSSÄ NUMEROSSA

<i>Säätiön edustajille uusi johtaja</i>	1
<i>Kansainvälinen konferenssi 2002 Ranskassa</i> <i>François Le Robellec, Ranska</i>	1
<i>Voinko tietää tekeväni Jumalan tahdon mukaan</i> <i>Travis Binion, Tennessee, Yhdysvallat</i>	2
<i>www.urantia.org nyt seitsenkielinen</i>	5
<i>Moraali universumitodellisuuden kategoriana</i> <i>Vitali G. Kondratjev, Pietari, Venäjä</i>	5
<i>• Kun ihminen antautuu Jumalan kumppaniksi, saattaa tapahtua ja tapahtuu suuria asioita.</i> <i>Johan ja Karuna Vandewalle-Leys, Herentals, Belgia</i>	8
<i>Konferensseja</i>	11
<i>Rukoilu ja palvonta fl yksin ja yhdessä</i> <i>Joel Rehnström, Degerby, Suomi</i>	12
<i>Ilmoitus ja maltti</i> <i>Stephen R. Johnson, Yhdysvallat</i>	14
<i>Yksi Jumalan antamista lahjoista</i> <i>Larry H. Hurd, Yhdysvallat</i>	16

JOURNAL

International Urantia Association JOURNAL on *Urantia-kirjan* lukijoiden neljännesvuosittainen uutislehti, jonka tuottaa Kansainvälinen Urantia-yhdistys, 533 Diversey Parkway, Chicago, Illinois 60614, Yhdysvallat.

IUA Journal ilmestyy englanniksi, suomeksi, ranskaksi ja espanjaksi.

Toimittajat

Päätoimittaja Carolyn Prentice; *toimittajat* Pascal Coulombe (Ranska), Cathy Jones (USA), Kari Kuosmanen (Suomi), Janet Nilsen (USA), Maggie Pyle (USA), Andrés Rodríguez (Kolumbia), Trevor Swadling (Australia).

Muunkielisten painosten tuotanto: Seppo Kanerva, muunkielisten painosten valvova toimittaja. Seppo Kanerva *suomi*; Chris ja Nicole Ragetly, Jean Royer ja Alain Gagnon, *ranska*; Victor García Bory, David Carrera Ibáñez, Eduardo Jalles, Andrés Rodríguez, Carlos Ortega ja Bill Lloyd, *espanja*.

URANTIA-SÄÄTIÖN TOIMISTOT

KESKUSTOIMISTO—AMERIKAN YHDYSVALLAT

Urantia Foundation
533 Diversey Parkway
Chicago, Illinois 60614, USA
Puh: +1-773-525 3319; faksi: +1-773-525 7739
Sähköposti: urantia@urantia.org
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

SUOMI—POHJOIS- JA ITÄ-EUROOPPA

Urantia Foundation / Urantia-säätiö
Runeberginkatu 54a A 5
00260 HELSINKI
Puh. (09) 496 561; faksi: (09) 496 225
Sähköposti: seppo.kanerva@kolumbus.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

AUSTRALIA—UUSI-SEELANTI—AASIA

Urantia Foundation
7 Walsh Street
North Narrabeen 2101 NSW, Australia
Puh./faksi: +61-2-9970 6200
Sähköposti: urantia@ozemail.com.au
Verkkosivu: <http://www.ozemail.com.au/~urantia>

ISO-BRITANNIA JA IRLANTI

Urantia Foundation
2 Wanbourne Lane
NETTLEBED, Oxfordshire RG9 5BJ
Yhdistynyt Kuningaskunta
Puh./faksi: +44-01491-641 922
Sähköposti: chris_moseley@mon.bbc.co.uk

RANSKA—LÄNSI- JA ETELÄ-EUROOPPA

Urantia France S.A.
48, rue Douy Delcupe
93100 Montreuil sous Bois
Ranska
Puh. +33-1-5693 3513; faksi +33-1-5693 3511
Sähköposti: georges.michelson-dupont@wanadoo.fr
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

KANADA (Québec)

Fondation Urantia
707, route 138
Cap-Santé QC G0A 1L0
Kanada
Puh. +1-418-285 3333; faksi +1-418-285 0226

KANADA (Vancouver)

Urantia Foundation
2150 Bellevue Avenue 805
West Vancouver BC V7V 1C3
Kanada
Sähköposti: cascades@telus.net

VENÄJÄ

Fond Urantija
Pr. Solidarnosti 12-2-526
193312 Sankt Peterburg
Venäjä
Puh. +7-812-580-3018

CHILE

Fundación Urantia
Casilla 13509 / Correo 21
Santiago
Chile
Puh. +56-2-316 1791
Verkkosivu: www.urantia-latina.org

Urantia-säätiöllä on lisäksi edustajat Argentiinassa, Belgiassa, Brasiliassa, Bulgariassa, Indonesiassa, Kolumbiassa, Kreikassa, Liettuaassa, Meksikossa, Norjassa, Perussa, Senegalissa, Uruguayssa, Venezuelassa ja Virossa.

Ellei toisin osoiteta, lainaukset ovat teoksesta *Urantia-kirja* © 1993 tai *The Urantia Book* © 1955 Urantia Foundation. Lainaukset on merkitty *Urantia-kirjan Hakemistossa* © 1993 Urantia Foundation käytettyä merkitsemistapaa noudattaen.

© 2000 Kansainvälinen Urantia-yhdistys

Säätiön edustajille uusi johtaja

Urantia-säätiö on nimittänyt **Kathleen Swadlin-gin** Seppo Kanervan seuraajaksi säätiön edustajien johtajana. Kathleen on yhdessä aviomiehensä Trevorin kanssa hoitanut säätiön Australian-toimistoa vuodesta 1992. Hän on ollut Urantia-säätiön vankkumaton tukija ja on toiminut läheisessä yhteistyössä säätiön kanssa vuodesta 1989 saakka. Hiljattain hän toimi Chicagossa kolme vuotta kehittelytoiminnan ja yhteisösuhteiden koordinaattorina.

Seppo luopui edustajien johtajan tehtävistään hänen käänno-toiminnan johtajana kantamansa raskaan työtaakkansa vuoksi. Hänen vastuullaan on nykyisin yli 60 henkilön tiimi, jotka uurastavat 19 käännöksen parissa. Seppo on tehnyt lujasti työtä ja uhrannut paljon aikaansa ja tarmoaan säätiön edustajien toiminnan ohjaamiseen ja koordinoimiseen. Hänen työnsä oli korvaamaton, kun

luotiin säätiön edustajatoiminnan perustukset.

Säätiöllä on nyt 23 edustajaa, jotka auttavat ilmoituksen siementen kylvöä eri maissa ja eri alueilla kaikkialla maailmassa. Säätiön edustajatoiminnat on nyt järjestetty Urantia-säätiön lukijapalveluosaston alaisuuteen. Muutos heijastelee sitä seikkaa, että valtaosaltaan edustajien työ koostuu opintoryhmien tukemisesta ja toiminnasta lukijoiden kanssa *Urantia-kirjan* opetusten sosiaalistamisen muilla alueilla.

Kathleen toimii yhteistyössä lukijapalveluiden johtajan James Woodwardin ja Chicagon-toimiston espanjankielisten palvelujen yhteyshenkilön Bob Solonen kanssa. Kaikki kolme toimivat yhdessä tarjotakseen lukijoille ne korkeimman tason tuen ja palvelut, jotka Urantia-säätiö voi järjestää.

Kansainvälinen Urantia-yhdistys

Kansainvälinen konferenssi 2002 — Ranska

Haluamme luoda tälle tulevalle tilaisuudelle kansainvälisen ulottuvuuden suomalla kullekin kansalliselle yhdistykselle mahdollisuuden tuoda julki ja jakaa toisten kanssa omat erityispiirteensä. Tällainen osallistuminen toteutuu uskoaksemme parhaiten, jos kykenemme informoimaan tietä ajoissa ja säännöllisesti. Itse asiassa suunnitelmiiimme kuuluu, että kaikki informaatio on käytettävissänne viimeistään ensi kesänä. Tiedotamme pääasioista tilanteen kehityksen mukaan CNP:n foorumilla.

Tällä hetkellä voimme tiedottaa tielle muutamista tärkeistä päätöksistä (konferenssikomitea on kokoontunut jo neljästi vuoden 1999 lokakuun jälkeen):

1. Lukkoon lyöty ajankohta: Lopulliset päivämäärät (edelleen epäviralliset) ovat todennäköisesti lauantaista, 3.8. kello 16 alkaen (saapuminen) keskiviikkoon 7.8. kello 7 (lähtö) saakka. Esikonferenssi (IUA:n ja säätiön kokouksia varten) pidetään välittömästi tätä ennen eli torstaina 1.8. ja perjantaina 2.8.2002.

Ajankohdasta on käyty paljon keskustelua. Tärkein ratkaisuun vaikuttanut seikka on seuraava: Monet ranskalaiset ovat lomalla elokuun kahdella ensimmäisellä viikolla (useimmat yritykset ovat kiinni elokuun). Jos katkaisemme tämän jakson sen puolivälistä, monet ranskalaiset jättävät konferenssin väliin.

2. Paikka. Mukava kokouspaikka on löytynyt 40—50 kilometrin päästä Pariisista etelään eli **Dourdanista**, pienestä ja kauniista keskiaikaisesta kylästä.

3. Yleisteema. “Vivre le plan divin d’ascension dans l’expérience humaine” — “Taivaaseen-noususuunnitelman toteuttaminen ihmisen kokemuksessa”. Kuusi lisäteemaa on kehitteillä, ja ne esitetään kohdakkoin kaikille kansallisille yhdistyksille (tai ainakin kullekin mantereelle).

François Le Rohellec, Montpellier (Baillargues) – Ranska francois.lerohellec@wanadoo.fr

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät 8.—10.6.2001 Kellokoskella

Voinko tietää tekeväni Jumalan tahdon mukaan?

TRAVIS BINION
Bell Buckle, Tennessee, USA

*S*e, että ihminen rakkaudesta tuntuu vibkii tahdonsa Isän tahdon täyttämiseen, on mieluisin ihmisen antama lahja Jumalalle. Tosiasiassa sellainen luodun olennon tahdon pyhittäminen on ainoa todellista arvoa omaava lahja, jonka ihminen voi Paratiisin-Isälle antaa. [22:5]. Koska koko olemassaolomme juontuu hänestä, koska hän on olemisemme keskus, onko paikallaan, että haluamme häntä noin kunnioittaa?

Mitä Jumala sitten tahtoo? Muuan nuorukainen pyysi Jeesusta kertomaan hänelle, mikä on Jumalan tahdon ja ihmisen tahdon välinen ero.

Jeesuksen vastauksen ydinsisältö oli seuraava: Jumalan tahto on sitä, miten Jumala tekee asiat; osallisuutta siinä, minkä ratkaisun Jumala valitsee, kun edessä on jokainen potentiaalinen vaihtoehto. Jumalan tahdon noudattaminen on sen vuoksi vähä vähältä etenevä kokemus yhä enemmän Jumalan kaltaiseksi muuttumisesta, ja Jumala on kaiken hyvän, kauniin ja toden lähde ja määrämpää. Ihmisen tahto on tie, jota ihminen ratkaisuja tehdessään noudattaa, se on kaikkea, mitä kuolevainen päättää olla ja tehdä. Tahto on tietoisien olennon harkiten tekemä valinta, joka johtaa älylliseen pohdintaan perustuvaan päätöksentekokäyttyymiseen. [1431: 2] Avainsanat ovat 'harkiten tehty' ja 'älyllinen pohdinta'.

Tarkastelkaamme joitakin Jumalan tahdonilmauksia ja toimintatapoja.

Jumala tahtoo lahjoittaa meille persoonallisuuden (77:6), johon kuuluu luontainen kyky käyttää vapaata tahtoa. Jotta ihmiskunta toimisi ja kehittyisi, meidän on välttämätöntä käyttää tahdon vapautta ja kokea sen seuraamukset.

Jumalalle on ominaista, että hän rakastaa ihmisiä (39:1, 53:6) ja hän haluaa meidän rakastavan häntä.

Hänen tahdonsa on, että kaikki hänen luotunsa kommunikoivat henkilökohtaisesti hänen kanssaan (63:6):

Jumalan tahdon täyttäminen ei ole enempää eikä vähempää kuin osoitus luodun halukkeudesta jakaa sisäinen elämänsä Jumalan kanssa [1221:2].

Noudatamme hänen tahtoaan kertomalla aktiivisesti elämästämme hänelle, vaikkapa niin kuin Jeesus, joka tahtoi vain "vähän jutella taivaallisen Isäni kanssa" [1360:1].

Hänen tahdonsa on, ettei hän pakota lapsiaan (71:7). Meidänkään ei siis tule pakottaa kanssaihmissämme.

On Jumalan tahto, että ihmiskunnan rajoitteena on ajallisuus ja avaruus kaikkine universumin fysiikan lakeineen (1303:2). Emme voi välttyä noudattamasta

sanottuja Jumalan toimintatapoja, sillä meiltä puuttuu kyky uhmata fysiikan lakeja.

On Jumalan tahto, että hänestä Ajatuksensuuntaajan kautta tulee ihmisen kumppani kehityksessämme kohti kokemuksellisen täydellisyyden saavuttamista (614:7). Noudatamme hänen tahtoaan sillä, että pyrimme ja kehitymme kohti täydellisyyttä.

Isän tahto on, että kuolevainen ihminen työskentelee sinnikkäästi ja johdonmukaisesti kobentaakseen omaa tilaansa maan päällä [1661:5]. Täytämme hänen tahtoaan työskennellessämme elämänlaatumme kohenemisen hyväksi.

Isä on antanut määräyksen miehenpuolen ja naisenpuolen luomisesta, ja on Jumalan tahto, että miehet ja naiset löytäisivät korkeimman palveluksensa ja sen seurauksena olevan ilon siitä, että he perustavat kodin ottaakseen vastaan ja kasvattaakseen lapset, joiden luomisessa näistä vanhemmista tulee taivaan ja maan Luojiin kumppaneita. [1839:4]

On hänen tahdonsa, että olemme hyvillä mielin (1102:6); siihen pääsee elämällä tasapainoista elämää.

Isän tahto ei ole, että hänen lapsensa osallistuisivat vain elämän vakaviin asioihin (1558:5). Siispä noudatamme hänen tahtoaan, kun työnteon lomassa nautimme ajanvietteestä.

On Jumalan tahto, että teemme hyvää. Virkaanasettajaissaarnassaan Jeesus opetti:

"Minä sanon teille: Rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka tietä vihaavat, siunatkaa ne, jotka tietä ki-roavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka halveksittavasti käyttävät teitä hyväkseen. Ja mitä ikinä uskotte, että minä tekisin ihmisille, myös te se heille tehkää." [1571: 2]

Lähes jokainen haluaa tehdä hyvää. Varsin harva haluaa tehdä tahallisesti paha. Olemme kaikki kokeneet sen, että jossakin tilanteessa luulimme tekevämme hyvää, tulokset vain eivät näyttäneetkään kovin hyviltä, kun niiden seuraamukset paljastuivat. Älyllisen terävyyden puutteessamme teimme ehkä väärän päätöksen, virheen, epäviisaan arvioinnin; tai kenties viisauden puutteemme ja tietämättömyytemme saivat aikaan paha eli virheellisen päätöksen.

Pyrkinessämme välttymään erheeltä ja pahuudelta, on tärkeää ymmärtää päätöksentekoprosessia ja siihen vaikuttavia tekijöitä. Aihetta käsitellään kirjoitelmassa *Päätökset — inhimillinen prosessi*, joka julkaistiin IUA Journalin kesän 1999 numerossa (vsk. 6, numero 2). Sen perushypoteesi on seuraava:

"Sitä, miten ihminen reagoi ärsykeisiin (päätöksiä),

hallitsee seuraavien viiden tekijän **mutkikas** vuoro-vaikutus: (1) persoonallisuutemme sellaisena kuin Jumala Isä sen on antanut, (2) mieli sellaisena kuin Ääretön Henki se on antanut, (3) biologisilta vanhemmilta perimämme geneettisen potentiaalin tämänhetkinen ilmenemistapa, (4) koko elämäntekemüksemme yhteissumma ja (5) aivokemiamme päätöksentekohetkellä. Päätöksentekoprosessista (siis siitä, miten mainitut viisi tekijää vaikuttavat toisiinsa) huolimatta, siitä huolimatta, hallitseeko päätöksentekijää vasen vai oikea aivopuolisko, kaikki päätökset perustuvat viime kädessä **emootioon**. Tarkastelkaamme mainituista viidestä tekijästä joikaista erikseen.“ (s.12)

Kukaan ei tahallaan tee intressiensä vastaiseksi taajuamaansa päätöstä. Kieltämykselliset toisten auttamista koskevat altruistiset päätöksetkin ymmärretään parhaiten intressiemme mukaisiksi; ne tyydyttävät esimerkiksi jotakin psykologista tarvetta tai ne tehdään jonkin jälkeensä saatavan palkkion toivossa. Muistakaa, että [t]abto on tietoisien olennon harkiten tekemä valinta, joka johtaa ähylliseen pohdintaan perustuvaan päätöksentekokäyttäytymiseen [1431:2]. Ähylliseen pohdintaan kuuluu harkittavana olevan ongelman kaikkien oleellisten tekijöiden erittely. Vaikka kovastikin paljon informaatiota olisi saatu loogisen arvioinnin kautta yhtenäiseksi kokonaisuudeksi toimimaan päätelmän perustana, ellei päätelmä siltikään “tunnu“ oikealta, jokin on silloin vialla. **Päätämme**, mikä on arvo (totuus) kussakin tilanteessa sen perusteella, miltä meistä (usein selittämättömien emootioiden perusteella) tuntuu. Toimimme aina siltä perustalta, minkä itse käsitämme totuudeksi (vaikka se olisi harha; jotakin, jonka toivomme olevan totta). Eli se, miltä meistä emotionaalisesti tuntuu, on erittäin tärkeää. Emotionaalisen tilamme tietoinen arviointi on kriittisen tärkeää päätellessämme jonkin ratkaisumme Jumalan tahdon mukaisuutta. Jumalan totuuden ymmärtäessämme ja hyväksyessämme toimimme automaattisesti hänen tahtonsa mukaisesti. Koska meillä yleensä on vajavainen ymmärrys hänen totuudestaan, toimimme epätäydellisesti. Totuutemme lähestyessä hänen totuuttaan toimmemme (pätöksemme) alkavat olla yhä enemmän sopusoinnussa hänen kanssaan.

Vastatessaan Natanaelille Jeesus opetti meille päätöksenteon eri tasoja sivuilla 1950—51. Natanael kysyi Jeesukselta:

“Mestari, vaikka oletkin opettanut meille myönteisen versio- on vanhasta elämänohjeesta neuvoen meitä, että meidän tulisi tehdä toisille niin kuin toivomme heidän tekevän meille, en silti täysin käsitä, miten voimme aina noudattaa sellaista käskyä. Anna minun valaista vastaväitettäni sillä, että käytän esimerkkinä irstasta miestä, joka katsoo paha miellesään kumppania, jonka kanssa aikoo tehdä syntiä. Kuinka me voimme opettaa, että tämän pahaa aikovan miehen tulisi tehdä toisille niin kuin hän tahtois näiden tekevän hänelle?“ [1650:2]

Jeesus vastasi:

“... tunnen pettymystä siksi, että te kaikkei niin usein jätätte tekemättä **aidosti hengellisen tulkinnan** [korostus minun] arkipäivän asioita koskevista opetuksista, neuvoista, jotka on pakko antaa teille ihmisten kielellä ja niin kuin ihmisten täytyy puhua. Sallikaa, että minä nyt annan teille opetusta tämän elämänohjeen tulkintaan, tämän kebotuksen tulkintaan, liittyvistä eri merkitystasoista, joka kebotus siis kuuluu ‘tehkää toisille, mitä haluatte toisten tekevän teille’:

“1. **Liballinen taso**. Tällaisesta puhtaasti itsekkäistä ja himokkaasta tulkinnasta olisi hyvänä esimerkkinä kysymykseesi sisällynyt olettaus.

“2. **Tunteiden taso**. Tämä taso on yhtä tasoa liballisuuden tasoa korkeammalla, ja se antaa ymmärtää, että myötätunto ja sääli kohottaisivat asianomaisen tekemää tulkintaa tästä elämänohjeesta.

“3. **Mielen taso**. Nyt alkavat vaikuttaa mielen harjoittama järkeily ja kokemuksesta saatu tietoa. Hyvä arvostelukyky edellyttää, että tällainen elämänohje olisi tulkittava sopusoinnussa sen korkeimman ihanteellisuuden kanssa, joka kätketty **syvällisen itsekunnioituksen yleveyteen** [korostus minun].

“4. **Veljellisen rakkauden taso**. Edellisiäkin korkeammalla on taso, joka kertoo **epäitsekästä omistautumisesta kanssaihmissä hyvinvoinnin edistämiseen** [korostus minun]. Tällä korkeammalla tasolla, joka merkitsee varauksetonta sosiaalista palvelumieltä sen versoessa siitä tietoisuudesta, että Jumala on isä, ja sen seurauksena olevasta ihmisten välisen veljeyden tiedostamisesta, kohdataan uusi ja entistä paljon kauniimpi tulkinta tästä elämän perusohjeesta.

“5. **Moraalinen taso**. Ja sitten kun saavutatte aidosti filosofiset tulkintatasot, kun teillä on todellinen ymmärrys siitä, mikä on **oikein** ja mikä **väärin**, kun tajuatte, mikä ihmishuolissa on ikuisesti keuhollista, silloin alatte tarkastella tällaista tulkintaongelmaa niin kuin kivistisitte jonkun **ylevämielisen, ihanteellisen, viisaan ja puolueettoman kolmannen henkilön** [korostus minun] tarkastelevan ja tulkitsevan tätä käskyä siten kuin se soveltuu omakohtaisiin ongelmiinne, jotka juontuvat sovittautumisestanne elämäne tilanteisiin.

“6. **Hengellinen taso**. Ja sitten viimeisenä, mutta suurimpana kaikista, saavutamme tason, joka merkitsee henkistä ymmärrystä ja hengellistä tulkintaa ja joka ajaa meidät huomaamaan, että tämän elämänohjeeseen sisältyy Jumalan käsky, jonka mukaan meidän tulee kohdella kaikkia ihmisiä niin kuin arvelemme, että Jumala heitä kohtelsi. Tämä on ihmishuolien universumi-ibanne. Ja se on **teidän asenteenne** [korostus lisätty] **kaikkeiin tällaisiin ongelmiin, milloin suurin toiveenne on, että täytätte aina Isän tahdon. Siksi tahtoisin, että tekisitte kaikille ihmisille**

siten kuin tiedätte, että minä heille samankaltaisissa olosuhteissa tekin.“ [1650:4—1651: 3]

Ihmisen hyvän ja pahan välillä tekemään valintaan ei vaihtoa pelkästään hänen moraalisen puolensa voimakkuus, vaan tietämättömyydellä, kypsymättömyydellä ja harhakuvitelmilla on niilläkin oma vaikutuksensa [193: 6].

Lisätäksemme sellaista todennäköisyyttä, että noudatamme Isämme tahtoa, meidän tulee pyrkiä eliminoidaan elämästämme tietämättömyys, epäkypsyys ja harhaisuus. Ihmisolentoina meidän koko potentiaalimme sisältyy lahjaksi samaamme persoonallisuuteen ja geneettiseen perimäämme. Potentiaalimme ilmenee persoonassa, joka olemme, tuloksena siitä, että muodostamme kokemuksen myötä saamastamme tietoaineksesta kokonaisuuden. Persoonallisuus yhdistää ilmi tulleen potentiaalimme ja kokemuksellisen tietomme mieli/aivo-järjestelmäämme käyttäen, ja mainittu järjestelmä luo yhdessä Jumalan sisimmässämme olevan osasen vaikutuksen kanssa todellisen minämme eli sielumme.

Päätöksentekoprosessin ainoat muuttujat ovat kokemustemme muuttuminen kokonaisuudeksi ja aivokeimia (joka vaikuttaa emotionaaliseen tilaamme). Itseanalyysin keinoin pääsemme arvioimaan kumpaakin. Jokainen kyseisistä tekijöistä (persoonallisuus, mieli, perimä, kokemus, kemia) yhdistyy mutkikkaalla tavalla “emotionaaliseen” minäämme ja tuottaa tekemämme päätökset. Jotta päätöksillämme olisi korkein mahdollinen arvo, jotta ne olisivat sopusoinnussa Isämme tahdon kanssa, niiden tulee aina perustua **rakkauteen**, joka on *halu tehdä hyvää toisille* [648:4].

Isän tahto perustuu rakkauden lisäksi “laajempaan kuvioon”, hengelliseen päämäärään. Kohdan 1488:2 nojalla tiedämme, että *Kaikekein Korkeimpien ... valankäyttö on hallitsemista, jonka tarkoitus on tuottaa laajinta mahdollista hyvää kaikista ihmisistä laajimmalle mahdolliselle määrälle aikavälillä, joka on laajin mahdollinen.* Vaikkei päätöksillämme ehkä olekaan aivan noin laajaa vaikutusta, voimme silti pyrkiä tekemään päätöksiä, joiden uskomme edistävän kaikkien asianosaisten laajinta hyvää. Pitäessämme perimmäisestä päämäärästä omaamaamme ymmärrykseen perustuvat, loogisesti tekemämme arvioinnit sellaisina, että ne sopivat yhteen isälliseen rakkauteen ja kaikkien asianosaisten suurimpaan hyvään perustuvien emotionaalisten arviointiemme kanssa, meillä on oivallimmat mahdollisuudet tehdä päätöksiä, jotka ovat sopusoinnussa Isämme tahdon kanssa.

Välistä saatamme itsemme hämmentäviin tilanteisiin, joihin meillä ei ole valmista vastausta. Joutuessaan

tuollaisiin tilanteisiin Jeesus luovutti kaiken Paratiisin-Isän käsiin [1518:1] ja päätti jättää tämän mutkikkaan tilanteen lopullisen selvittämisen Isän tahdon toteutumisen varaan [1532:1]. Jeesuksen esimerkkiä noudattaen on useinkin parempi olla tekemättä mitään. Tietää, milloin toimia ja milloin olla toimimatta, on yksi viisauden ainesosanen.

Jumala tahtoo, että kasvamme. Jos kasvamme (tietämättömyys, kypsymättömyys ja harhaisuus eliminoiden), silloin me omine päätöksinemme toteutamme hänen tahtoaan. Sanottu ei suinkaan tarkoita, että kasvamme edellyttää ainaista virheiden tekemistä. Toiveittemme mukainen tulos voi olla aivan yhtä arvokas kuin virheeksikin osoittautuva — ja paljon tyydyttävämpi.

Onko jokin tietty päätöksemme hänen tahtonsa mukainen? Emme voi koskaan olla siitä täysin varmoja, sillä ensinnäkin näkökulmamme on varsin rajoittunut. Monissa tapauksissa saamme vihiä siitä, miten hyvin onnistumme, tarkastelemalla päätöstemme seurauksia: ovatko tulokset “laajemman kuvion (pitkän aikavälin) kannalta” hyviä? Kyseinenkään analyysi ei välttämättä anna tyydyttävää vastausta. Seuraamuksissa on useinkin mukana myös toisten ihmisten tekemien päätösten tai ajallisuuden ja avaruuden sattumusten vaikutusta. Tuloksia ei siis pidä koskaan tulkita samaksi kuin jumallinen tahto. Toimiessamme voimme enimmillään huolehtia siitä, että toimimme parhaan kykymme mukaan **epäitsekään** “isällisen” rakkauden perustalta, kun pyrimme tyydyttämään toisten tarpeita — ei niinkään täyttämään heidän puutteitaan — päästäksemme kaikkien asianosaisten suurimpaan hyvään. Paras tapahtuneen tosiasian jälkeinen osoitin menestyksestämme on se, että analyytiset päätelmämme ja isälliseen rakkauteen perustuvat tuntemuksemme ovat sopusoinnussa. Tilan saavuttaminen voi olla peräti vaikeaa ja tuskallista työtä.

Jeesuksen elämällään antaman esimerkin mukaisesti meidän ei tulisi koskaan rynnätä päätöksentekoon. Kullakin päätöksellä on oma kypsymisaikansa. Kun tehtävänäamme on jokin ratkaisu, eritelkäämme tosiasiat, pohtikaamme aikaisempia kokemuksia, miettikäämme potentiaalisia seuraamuksia, tutkikaamme emotionaalista tilaamme ja tehkäämme alustava päätös, mutta viivytäkäämme sen **toteuttamista**, kunnes sen “aika” on koittanut. Tällä keinoin käytettävissämme on automaattisesti kaikki saatavissa oleva tarpeellinen tieto, jonka nojalla toimia tässä nimenomaisessa tilanteessa. Kun päätös on tehty ja toimi toteutettu, antakaamme kaiken siihen liittyvän itsekokeskeisen emotionaalisuuden mennä. Näin käytettävissä on taas ainakin yksi uusi kokemus, jota älyllisesti pohdiskella sitten, kun on tehtävä seuraava päätös.

www.urantia.org nyt seitsenkielinen

Lokakuussa 2000 Urantia-säätiön verkkosivustoon lisättiin kaksi uutta kieltä: hollanti ja korea. Se merkitsee, että sivuilla on nyt tarjolla aineistoa kaikilla niillä seitsemällä kielellä, joilla kirja on julkaistu: englanti, ranska, suomi, espanjan, venäjä, hollanti ja korea. Vierailija voi Urantia-säätiön kotisivulta valita, millä kielellä hän haluaa aineiston nähdä. Kullakin kielellä on tarjolla tietoja *Urantia-kirjasta*. Kirjan koko teksti on uusinta eli koreankielistä kirjaa lukuun ottamatta niin ikään luettavissa kaikilla julkaistuilla kielillä.

Espanjankielisen *El libro de Urantian* lukijoilla on nyt lisäksi käytettävissään hakutoiminto, jollainen tähän sakkoon on ollut vain englanninkielisessä tekstissä.

Verkkosivuston uudistamisen jälkeen siellä kävijöiden määrä on kolminkertaistunut viimeisten 16 kuukauden aikana. Kuukausittain käydään noin 90.000 verkkosivulla lukemassa *Urantia-kirjaa* koskevaa informaatiota. Ellet ole käynyt sivuilla vähän aikaan, poikkeapa osoitteessa *www.urantia.org*.

MORAALI UNIVERSUMITODELLISUUDEN KATEGORIANA

VITALI G. KONDRATJEV

Pietari, Venäjä

Valmisteltu vuoden 2000 Urantia-konferenssia varten

Moraali määritellään tavallisesti suhteellisen muuttumattomaksi niiden sosiaalista käyttäytymistä koskevien sääntöjen järjestelmäksi, joita yhdistää **persoonien välisiä** suhteita koskeva etiikka. Esitykseni käsittelee henkilökohtaista moraalialia henkilön sisäisenä ja — universuminäkökulmasta katsottuna — perusominaisuutena. Vaikka arvojen tajuamisen moraalinen taso onkin **järjen** taso, *[p]elkkä äly ei riitä moraalisuuden selitykseksi. Moraalisuus, hyve, kuuluu ihmispersoonallisuuteen synnynnäisesti* [192:8].

Henkilökohtainen moraalialia kehittyi minätaajuuden pohjalta, eikä sitä — sosiaalisen moraalialin tavoin — esiinny eläinkunnassa. Yhteiskuntamoraalialia on samalla *täysin kehityksperäistä* [68:4]. Sekä henkilökohtaisen että sosiaalisen moraalialin toteutuminen riippuu ilmeisesti henkilön sekä järjen että hengellisen kehityksen tasosta, hänen **omakohtaisesta uskonnollisesta kokemuksestaan**. *Ihminen on moraalialisena olentona selittämätön, ellei Universaalisen Isän reaalisuutta tunnusteta* [53:1].

Siitä riippumatta, olemmeko valmiita sen hyväksymään vai emme, ihminen kykenee ajattelemaan vain kuolevaisen olennon aineellisen mielen puitteissa, todellisuuden finiittisellä universumitasolla, joka on vain osittain tosi. Katson tarpeelliseksi esittää tällaisen huomion aina, kun käsitellään jotakin universumitodellisuuden kategorialia, moraalialia mukaan luettuna. Tämä sulkee pois liian laajat yleistyksset, ja samalla se sallii huomion keskittämisen yksilön lihallisen elämän aikaisen moraalialisuuden sisäisten ominaisuuksien ymmärtämiseen. Moraalialia määrittää, missä suhteessa kuolevaisen elämä on vanhurskasta ja missä määrin hän on kosmisesti kelpoinen, jotka ovat evolutionaarisen kokemuksen tärkeimpiä tavoitteita.

Yleisessä merkityksessä moraalialia — universumin moraalialiarvot mukaan luettuina — toteutuu kuolevaisen

mielen toimin kolmen perusratkaisun, kolmenlaisen valinnan, muodossa (2094:11):

1. Minuutta koskeva ratkaisu — moraalialinen valinta.
2. Sosiaalialia yhteisöä koskeva ratkaisu — eettinen valinta.
3. Jumalaa koskeva ratkaisu — uskonnollinen valinta.

Jos eettinen valinta sosiaalialisen tietoisuuden kehitysprosessin kuluessa väistämättä muuttuukin, moraalialinen valinta, **henkilökohtainen** moraalialia — vaikka se kytkeytykin sosiaalialiseen — määrittelee siitä huolimatta kaikissa olosuhteissa yksilön hengellisen kehityksen hänen kuolevaisena elämänsä elämän aikana, ja itse asiassa se määrittelee henkilön tulevan kohtalon.

Yhteiskuntamoraalialia — yhteiskunnan moraalialinormisto — on itsessään evoluutionvaraista, kun taas moraalialisuuden sisäinen ominaisuus on ikiaikaista ja muuan **universumirealiteetti**; se kuuluu luontaisesti persoonallisuuteen. Kysymys koskee vain sitä, kykeneekö persoonallisuus todellistamaan sen lihallisen elämän kuluessa.

Henkilökohtaista moraalialia tulisi tarkastella yhtenä ihmisolentojen aidoista perushyveistä, jonka potentiaali on istutettu järjellisiin luotuihin Universaalisen Isän tahdosta. Muuan *Urantia-kirjan* esittelemistä persoonallisuuden ominaispiirteistä on seuraava: *Sille on luonteenomaista moraalialisuus — tietoisuus sen ja muiden persoonien välisen subteen vuorovaikutuksellisuudesta. Se erottaa käyttäytymisen tasoja ja tekee valikoivasti ero niiden välillä.* [1225: 11]

Kuolevaisen olennon siirtyessä ylöspäin hengellisen kehityksen tiellä henkilökohtaisen moraalin taso ja syvyys kasvavat, kunnes päästään **kosmiseen moraalisuuteen** ja herääväan tietoisuuteen kaiken kattavasta velvollisuudesta. Henkilökohtainen moraalit on siis ensi sijassa **omaa velvollisuuttaan kohtaan tunnetun kuuliaisuuden** toteutumista; ihanteellisimmillaan kysymyksessä on korkein velvollisuus, velvollisuus Jumaluutta ja universumin kaikkia älyllisiä luotuja kohtaan ... *mieli-järki tietää intuitiivisesti moraalisen velvollisuutensa* ... [192:6]. Finiittisen todellisuutemme tasolla velvollisuutensa tajuaminen on kenties tärkein ihmistä luonnehtiva kriteeri.

Henkilökohtainen moraalit määrittelee niin ikään ikuisen valintamme hyvän ja pahan välillä. Ja vaikka sekä hyvä että paha ovat suhteellisia, ja hyvän ja pahan tuntemukset ovat väliaikaisia, finiittiseen todellisuutemme liittyviä tuntemuksia, ihmisten on silti jatkuvasti tehtävä moraalisia valintoja niiden välillä. Jokainen tietää, miten vaikeaa ja dramaattista sellaisen valinnan tekeminen voi toisinaan olla.

Henkilökohtainen moraalisen velvollisuuden tuntemus (kvaliteetti) ei erillään tarkasteltuna ole uskonnollinen: *Moraalisuus ja uskonto eivät välttämättä ole sama asia* [1780:6]. Mutta on kuta kuinkin mahdotonta kuvitella korkean moraalin omaavaa henkilöä, joka ei tietoisesti pyrkisi hengelliseen täydellisyyteen ja joka ei sillä täydentäisi uskonnollista kokemustaan. Moraalin omakohtaisuus kytkeytyy epäilemättä ja erottamattomasti Jeesuksen evankeliumiin. *Urantia-kirjasta* lueimme: *Vastatesaan Andreaksen esittämään kysymykseen Mestari selvitti opetuksensa sisältävän moraalioopin olevan erottamaton osa hänen elämiseensä sisältyvästä uskonnosta. Hän opetti moraalisuutta, joka ei ollut peräisin ihmisen olemuksesta, vaan ihmisen subteesta Jumalaan* [1585:6].

Täysimääräinen ja aito harmonia henkilökohtaisen moraalisuuden ja tahdollisen mielen välillä on mahdollinen vain todella uskonnollisen ihmisen kohdalla. Ellei harmoniaa esiinny, elämän voi suurimmaltaan täyttää dramaattinen taistelu velvollisuudentunnon (sen, mitä henkilön tulisi olla) ja todellisen "minän" (sen, mitä henkilö on) välillä ja olla koskaan johtamatta mihinkään todellisiin tuloksiin. *Urantia-kirja* korostaa henkilökohtaisen moraalin ja omakohtaisen uskonnollisen kokemuksen välillä vallitsevaa erottamatonta yhteyttä. *Moraalisuus on omakohtaiselle jumalatietoisuudelle, Suuntaajan sisäisen läsnäolon henkilökohtaiselle tajuamiselle, välttämätön ennalta olemassa oleva maaperä, mutta tällainen moraalisuus ei ole uskonnollisen kokemuksen ja siitä seuraavan hengellisen ymmärryksen lähde* [2096:1]. *Moraalisuus ei ole välttämättä hengellistä, vaan se voi olla täysin ja puhtaasti ihmisperäistä* [2096 :3]. Universumitodellisuuden yhtenä kategoriana henkilökohtainen moraalit heijastelee omakohtaisen uskonnollisen kokemuksen kautta viime kädessä syvää luottamusta Universaaliseen Isään ja rakkautta häntä kohtaan sekä samalla yksilön velvoittautumista hänen tahtonsa toteuttamiseen.

Henkilökohtainen moraalisuus muovautuu **minätietoisuuden** perustalta, ja se ilmenee **tahdonvaraisen mielen** tasolla. Ihmisen vapaan tahdon ehdollistamat moraaliset teot määräävät sen, jota kutsutaan moraaliseksi käyttäytymiseksi, ja se puolestaan sisältää henkilökohtaisen moraalisuuden tärkeimmän ainesosasen: **tavoitteen motivaation**. Vain korkea tavoite on kyllin hyvä ansaitakseen mielen ja tahdon kaikkien ponnistusten suuntaamisen sen saavuttamiseen. Toisaalta korkeintaan tavoite ei ole moraalin näkökulmasta puolustettavissa, jos sen saavuttamisessa käytetään tuomittavia keinoja. *Urantia-kirja* sanoo: *Edes tässä maailmassa tehtävä työ, niin tuiki tärkeää kuin se onkin, ei ole läheskään yhtä tärkeää kuin on se tapa, jolla tämän työn teet* [435:6].

Moraalisuuden sisäisen kvaliteetin todellistaminen on itse asiassa elämämme elämistä; se on elämää itseään. Toimemme, käyttäytymisemme eri elämäntilanteissa, joita mielemme tahdonvaraiset teot kvalifioivat, aktualistavat meihin pannut hengelliset ja moraaliset potentiaalit. Tärkeimpänä kriteerinä tässä on moraalisen valinnan luonne. Älkäämme unohtako sitä, että Jumalan osanen — Ajatuksensuuntaaja — elää ihmislapsen sisimmässä ensimmäisestä moraalista toimesta, ensimmäisestä moraalista valinnasta, lähtien. Henkilön moraalit toteutuu viime kädessä siis hänen käytöksensä kautta eli hänen **tekojensa** muodossa. *Urantia-kirja* sanoo:

Moraalisia tekoja ovat ne inhimilliset suoritukset, joita luonnehtii korkein älyllisyys, joita ohjaa valikoiva erottelukyky korkeampia päämääriä valittaessa kuin myös valikoitaessa moraalisia keinoja näiden päämäärien saavuttamiseksi. Sellainen käyttäytyminen on hyveellistä. Korkein hyve on niin muodoin sitä, että varauksettomasti päättää täyttää sen, mikä on taivaallisen Isän tahto [193:9]. Edelleen: *Korkein moraalinen valinta on valinta, jolla on korkein mahdollinen arvo, ja tämä on aina — millä tahansa sfäärillä, kaikilla sfääreillä — valinta Jumalan tahdon tekemisen hyväksi. Jos ihminen näin valitsee, hän on suuri, vaikka hän olisi Jerusemin kansalaisista vähäpätöisin tai jopa Urantian kuolevaisista vähäisin* [435:7].

Jos katsomme, että sisäinen moraalisuus on arkielämässä persoonallisuuden hengellisen kehityksen ydin, meidän on myönnettävä, että ihminen pyrkii useimmin puolustukseen vetoamaan omaan aineelliseen olemukseensa, tahtonsa heikkouteen ja mielensä tekemiin virheisiin kuin myöntämään hengellisen epätäydellisyytensä ja moraalisen velvollisuudentunnon pakottamien velvoitteiden laiminlyömisensä.

Elämme maailmassa, jossa hengelliset arvot menettävät merkitystään, ja olisi virhe olla huomaamatta muuttuvan sosiaalimoraalin kielteistä vaikutusta henkilökohtaiseen moraalitn. Surullisinta on, että perhe ihmisyyhteiskunnan perustuksena on joutunut vakavaan koetukseen. *Urantia-kirja* sanoo: *Perhe-elämä on aidon moraalisuuden edelläkävijä, se on velvollisuudentuntoisuuden esisä* [942:1]. Elämme kenties jonkinlaista siirtymävaihetta, jonka kuluessa ilmaantuu uudenlaisia perhesuhteita.

Meidän on silti myönnettävä, että tämä prosessi on kaikkea muuta kuin helppo. Kamppailu ihmisoikeuksien alalla on niin ikään jotakin, johon ei voi suhtautua pelkästään myönteisesti. Yhteiskuntamme ei ole vielä päässyt selkeään ymmärrykseen vapauden ja sallivuuden välisistä rajoista, ja viidennen ilmoituksen laatijat varoittavat meitä siitä selkein sanoin.

Yhteiskunnan globalisoituminen oloissa, joissa markkinasuhteilla on määräävä asema, herättävät monissa ihmisissä kielteisiä tunteita, jopa vastalauseita. Raha hallitsee tuontyyppistä yhteiskuntaa. Muuan Venäjän uusista raharuhtinaista sanoi suosituimmalle venäläiselle viikkolehdellemme *Argumenty i Fakti* myöntämässään haastattelussa hiljattain: "Raha on moraalin perusta" (hän tarkoitti tietenkin yhteiskuntamoraalia). En tiedä, moniko kannattaa hänen näkemystään, mutta tiedän varmaksi, että moni on sitä vastaan. Ihmiskunnan historia osoittaa koko mitaltaan ensinnäkin, että raha on aina ollut yksi rikollisuuden tärkeimmistä sysistä. Toisekseen, voiko rahalla ostaa onnea, perheen, terveyttä, elämää? Lainaan kahta venäläistä filosofiaa, ja olen varma siitä, että, monet ovat heidän kanssaan yhtä mieltä: "...vanhanaikaiset arvot kuten älyllisyys, omatunto, rehellisyys ovat, niin kuin elämämme osoittaa, häviämättömiä, niitä ei voi vetää markkinatalouden mekanismeihin, yhtä vähän kuin voi myydä vuoren tai meren; jos joku haluaa ne ostaa, hän vain maksaa rahan, mutta hänestä ei voi tulla jonkin sellaisen omistajaa, joka on annettu korkeuksista ja on sieltä säädelty."

Maailmamme on vieläkin ylen määrin kansojen, valtakuntien ja uskontojen välisten konfliktien ja ristiriitojen rasittama, vaikka sivilisaatiostamme entisistä ajoista poiketen onkin tulossa **globaalia**. Teknologisen vallankumouksen mahtavatkään saavutukset eivät kykene salaamaan sitä, etteivät kaikki ihmismielen tekemät keksinnöt palvele ihmiskunnan hyvää. Pikemminkin on niin, että kykenemme yhä selkeämmin näkemään niiden olemassaolollemme merkitsemän vaaran. Tuntuu kuin olisi koittanut aika korvata renessanssin kuuluisa tunnuslause "ihmisolento, sehän kuulostaa ylpeyden aiheelta" tunnuslauseella "ihmisolento, sehän kuulostaa hälyttävältä". Älkäämme unohtako *Urantia-kirjan* sanoja siitä, että ihmisolennot suunniteltiin luomakunnan mestariteokseksi, mutta nyt heidän luojansa ovat huolissaan ihmiskunnan tulevaisuudesta. Kaikissa olosuhteissa kaikki teot ja päätökset, olivatpa ne miltä tasolta tahansa, olivatpa ne minkä luonteisia tahansa — henkilökohtaisia tai yhteiskunnallisia — määräytyvät suuressa määrin aina **henkilökohtaisesta** moraalista. Jokaisen ihmisen sisimmässä oleva moraalinen laki vain voi toimia hyvän

ja pahan välillä tehtävän valinnan perustana; valinnan, joka saattaa olla ristiriidassa sekä lakimääritteisen oikeuden että järkipärisen hyväntekemisen kanssa. Sisäinen moraalil tarkoittaa kurottautumista ylimaallista kohti, kohti taivaallisen Isän tahdon mukaista elämää.

Julmassa ja ristiriitaisessa maailmassamme jopa moraalisesti tiedostavan ja lujatahtoisen persoonallisuuden on vaikea kulkea kohti universumitietoisuuden korkeinta mahdollista tasoa. Eläimellinen olemuksemme, mieleme epätydellisyys, tahdonvoiman puute sekä yhteiskunnan itsensä paheet tekevät tästä tiestä vaikean ja draamaattisen. Kuljemme siitä huolimatta tätä tietä matkasauvanamme perusteltu toivo. Haluaisin lopuksi esittää lainauksen *Urantia-kirjasta*; se on erään kohtalonsuojelijan raportti, jossa tämä luonnehtii ja tiettyssä määrin perustelee niitä huolenpitonsa kohteen kohtaamia vaikeuksia, joiden kohdalla hän saattoi olla avuksi.

"Vaikeuteni johtui paljolti kohteeni kahden eri olemuksen välisestä päättymättömästä konfliktista: eteenpäin piiskaava kunnianhimo, jota vastaan toimi eläimelle ominainen välinpitämättömyys; korkeammalle kansanheimolle ominaiset ihanteet, joiden kanssa menivät ristiin alemmantoiselle rodulle ominaiset vaistot; suurenmoisen mielen ylevät tarkoitukset, joita primitiivinen perimä yllytti vastustamaan; kankokkatseisen Opastajan pitkälle ulottuvat näköalat, joita vastaan toimi ajallisuuden luodun hyhynäköisyys; ylösnousemukseellisen olemmon edistykseelliset suunnitelmat, joita aineellisesta olemuksesta johtuvat halut ja kaipaukset muuntelivat; universumiälyn leimabdukset, jotka kehittyvän rodun kemiallis-energiaaliset käskytykset sammuttivat; enkelien kutsu, jota eläimen emootiot vastustivat; älyn kouluintuminen, jonka vaistonvaraiset taipumukset tekivät tyhjäksi; yksilön kokemus, jota rodun aikaa myöten karttuneet taipumukset vastustivat; parhaaseen tähtäävät päämäärät, jotka jäivät huonointa kohtaan tunnetun mieltymyksen varjoon; nerokkuuden korkealentoisuus, jonka keskinkertaisuuden painovoima mitätöi; hyvän eteneminen, jota pahan painolasti hidasti; kauneuden hienostuneisuus, jonka pahuuden läsnäolo tabransi; loistava terveys, joka raukesi sairauden voimattomuuteen; uskon pulppuava kaivo, jonka pelon myrkyt saastuttivat; ilon lähde, jonka surun vedet kitkeröivät; odotuksen ilo, jonka toteutumisen karvaus petti; elämän ilonhetket, joita kuoleman murehtimiset aina uhkasivat. Millaista elämää ja millaisella planeetalla! Ja kuitenkin, Ajatuksensuuntaajan aina käsillä olevan avun ja kannustuksen ansiosta tämä sielu saavutti kohtalaisen määrän onnea ja menestystä ja on nyt jo nousnut mansonian tuomiosaleihin."

[1223:6—7]

Vuoden 2002 kansainvälinen *Urantia*-konferenssi Ranskassa 1.—7.8.2002

“KUN IHMINEN ANTAUTUU JUMALAN KUMPPANIKSI, SAATTAAPAPAHTUA JA TAPAHTUU SUURIA ASIOITA” [1467:5]

Urantia-kirja ensi kertaa messuilla Belgiassa

JOHAN JA KARUNA VANDEWALLE-LEYS
Herentals, Belgia

Meitä haluttaisi sanoa näin: Kun ihminen antautuu Jumalan kumppaniksi, epätavallinen muuttuu tavalliseksi ja tavallinen muuttuu epätavalliseksi.

Oli syyskuun alun sunnuntai, vähän New Yorkin konferenssista ja Kanadan tapaamisesta paluumme jälkeen, kun osuimme uuteen, kauniiseen ja hyvälaatuiseen terveystuokakauppaan ja -ravintolaan kylässä, joka ei ole kaukana kotoamme. Mukavan päivällisen jälkeen tutustuimme paikkaan lähemmin. Kiinnitimme huomiomme julistenippuun, joka riippui tuolin selkämyksellä. Ne olivat kauniita julisteita, joissa mainostettiin “Natuurlijk Leven” (Elä luonnollisesti) -messuja Antwerpenissa, 15.—17.9.2000. Julisteen design huokui korkeaa laatua ja kauneutta. Jututimme ystävällisesti omistajaa tästä uudesta hankkeesta, ja hän antoi mielle messujärjestäjien puhelinnumeron sanoen, että voimme soittaa ja kertoa häneltä terveisiä, vaikkei hän meitä sen kummemmin tuntenut ja “tuotettamme” vieläkin vähemmän. Ajattelimme soittavamme järjestäjille saadaksemme selville, olisiko myöhemmin tänä vuonna muita messuja, sillä kaksi viikkoa tuntui todellakin liian lyhyeltä ajalta meidän valmistautua messuille, meillä kun ei ollut sellaisista mitään kokemusta. Johanin oli sitä paitsi määrä mennä muutamaksi päiväksi sairaalaan, eikä hän voisi kantaa mitään painavia esineitä viikkoihin.

Tiistaina kotona yksin ollessani soitin järjestäjille. Meille faksattiin kaikki tarvitsemamme informaatio, ja heidän visionsa miellytti minua suuresti. Kysymyksessä oli uusi hanke; vastaavia messuja oli järjestetty vain kahdesti aikaisemmin, ja nekin Brysselissä. Messut pidettäisiin jättiläismäisessä teltassa. Järjestäjät etsivät osallistujia, joilla olisi esiteltävänä vain todella korkealuokkaisia tuotteita. Mikä minua varsin miellytti, oli se seikka, että järjestäjiä kiinnosti suuresti näytteilleasettajain etiikka. Utelaisuuttani soitin heille uudelleen kysyäkseeni, vieläkö ehtisimme mukaan. Se oli mahdollista. He halusivat tietenkin tietää “tuotteestamme”. Kerroin, että kysymyksessä oli kirja. Se

innostutti järjestäjiä kovasti, ja he kertoivat pyrkineensäkin löytämään näytteilleasettajia, jotka toisivat messuille kirjoja. Minun oli kerrottava, ettei kirja käsitellyt terveystuokkaa tai mitään sen tapaista (vaikka kertoohan se toden totta mitä luonnollisimmasta ja “terveellisimmästä” elintavasta), vaan että siinä puhutaan keskusuniversumista ja paikallisuniversumeista ja että siinä on erinomainen kuvaus Jeesuksen elämästä. Minulle vastattiin: “No sehän on juuri sitä, mitä tarvitsemme: näkemyksen universumista.” Saisimme osallistua, jos haluaisimme. Messuosasto ei ollut hinnaltaan huokea, jos kohta kohtuullinen.

Soitin Johanille sairaalaan, ja hän sanoi: “Mennään.” Soitin varatakseni meille messuosaston ja iltapäivällä menin katsomaan Johania sairaalassa. Kävin niin, että hän voi lähteä sairaalasta välittömästi, mutta tiesimme, että hänelle oli myöhemmin iltapäivällä tulossa vieraita, joten viivyimme sairaalassa kello 18:aan saakka.

Kotiin päästyämme soitimme säätöön Chica-gon-toimistoon, ja Steve Baney kuunteli asiamme. Hiljaiseen ja selkeään tapaansa hän antoi meille kaiken tukensa ja tarvitsemamme avun. Ennen kuin viikko oli mennyt, vastaanotimme suuren paketin. Paketissa oli kuusi kirjaa, mukana kaikki käännökset; siellä oli myös juliste, esitteitä, brošyyrejä jne. Seppo Kanerva lähetti meille suomenkielisen kirjan, joka saapui messujen ensimmäisenä päivänä. Kathleen Swadling auttoi meitä lähettämällä näyttekappaleen esitteestä, jota oli käytetty Korean kansainvälisillä kirjamesseilla. Käänsimme sen hollanniksi ja Cathyn ja Mindyn rohkaisemina tunsimme kuin olisimme leijailleet kohti messujen ensimmäistä päivää.

Jostakin syystä Ranskasta ei otettu meihin yhteyttä. Odotimme muutaman päivän, mutta mitään vastausta ei kuulunut. Lienevätkö Georges ja Marlène lomalla? (Konferenssissa Wagner Collegen pihalla, olimme jutelleet ja tutustuneet; lämmin ystävyys oli alkanut itää.) Koska meidän oli määrä saada hollanninkieliset kirjat Ranskan-toimistosta, aloimme arvela, mitä tekisimme, jos kirjat eivät saapuisikaan ajoissa tai eivät saapuisi ollenkaan. Perjantaina soitimme Pariisin-toimistoon. Se oli kiinni. Meidän olisi odo-

tettava maanantaihin. Maanantaina saimme yhteyden toimistoon ja selvitimme, että tarvitsemme kiireesti hollanninkielisiä kirjoja. Toimistonhoitaja sanoi puhuvansa asiasta Georgesin kanssa. Hän soitti meille myöhemmin ja kertoi lähettävänsä 100 kirjaa messuja varten, 50 kirjaa kirjastolahjoituksia varten ja lisäksi CDromeja ja esitteitä ja kopioita kahdesta ranskankielisestä johdannaisteoksesta. Selittäessämme toimistonhoitajalle, että olimme yrittäneet tavoittaa Georgesia sähköpostitse saamatta vastausta ja että meidän olisi tarpeen keskustella hänen kanssaan kirjojen hinnoista, hän sanoi soittavansa Georgesille. Georges soitti hetken kuluttua, ja olimme todella helpottuneita. Osoittautui, että sähköpostiosoite oli ollut väärä, eikä Georges ollut tiennyt mitään hankkeistamme. Puhe- lumme jatkui kauan, ja New Yorkissa alkanut ystävyys vain syveni. Tajusimme hänen suostuneen lähettämään meille 150 kirjaa täysin luottavaisena ja tietämättä tarkalleen, mitä oikeastaan aioimme.

Pariisin-toimisto huolehti pikakuljetuksesta. Mutta sitten saimme kauhuksemme kuulla, että kaikki päätiet ja monet sivutietkin olivat rekkojen motittamia, ja että lähes koko Ranskanmaa oli öljykriisin takia halvaannuksen tilassa. Belgiassakin nämä tiesulut olivat nopeasti leviämässä, ja liikenne oli lähes pysähdyksissä. Henkilöautoja päästettiin siellä täällä sulkujen läpi, mutta kuorma-autoilta tie oli poikki. Tilanne paheni keskiviikkoamuna Belgiassa ja soitin uudelleen toimistonhoitajalle kysyäkseen, tiesikö hän, milloin kirjat toimitettaisiin meille. Hän vakuutti meille kuljetusliikkeen sanoneen niiden saapuvan torstaina, päivää ennen messujen alkua. Me tulisimme kuitenkin olemaan koko torstaipäivän messupaikalla rakentamassa osastoamme. Näin ollen meidän tuli järjestää niin, että naapurimme ottaisiin kirjat vastaan ja varastoisi ne autotalliinsa.

Keskipäivän tienoilla olin juuri lähdössä naapuriiin, kun näin suuren kuorma-auton ulko-ovemme edessä. Eiväthän ne voi ne kirjat olla! Vasta kaksi tuntia sittenhän keskustelin Marie-Francen (toimistonhoitajan) kanssa, ja kirjojen oli määrä saapua Pariisista. Mutta ei siinä mikään auttanut, kuljettaja tuli ovelle kiskoan lastauslavaa, joka oli täynnä Uran-tia-kirjoja. Hän oli vähän epätoivoinen, oli nimittäin epävarmaa, pääsisikö hän tuona päivänä kotiinsa. Hän kertoi, että 50:stä läpi pyrkineestä kuormurista vain kaksi oli päästetty sulun läpi. Kirjoja oli katseltu, sillä yksi laatikoista oli auki; kaikki olivat kuitenkin tallella. "Kun ihminen antautuu Jumalan kumppaniksi, saattaa tapahtua ja tapahtuu suuria asioita." Ennen kuin ryhdyimme tärkeisiin hankkeisiin Johan ja minä käynnymme aina Isän puoleen ja pyydämme häneltä opastusta ja apua. Hän ei koskaan jätä meitä tyhjän päälle. Tunsimme tämän suojelun myös koko messujen ajan.

Meidän oli käytettävä mielikuvitustamme rakentaaksemme yksinkertaisen mutta sievän messuosaston. Otimme siksi käyttöömmme valkoiset ulkopöytämme ja -tuolimme luodaksemme lukunurkkauksen kukkakimppuineen. Mukana oli myös pieni kaappi ja kirjoituspöytä, jotka olivat olleet lasten käytössä silloin, kun he asuivat vielä kotona. Asettelin niiden päälle parhaat valkoiset pöytälinani, ja muuan Johanin ystävä lainasi meille telineen erikielisten kirjojen näytteillepanoa varten. Poikani tarjosi apuaan huonekalujen siirtelyssä ja jopa pani pystyyn valokirjaintaulun, johon hän ohjelmoi kolmella kielellä tekstin "Maailma muuttuu kirja kerrallaan — *Urantia-kirja*".

Ajoimme messupaikalle kahdella autolla. Oli kaunis sää, ja kiertelimme pikkuteitä perille päästäksemme. Kulkuamme ei estetty missään; aikaa sen sijaan kului kaksin verroin. Perille päästyämme järjestäjä ilmoitti, että hän oli vaihtanut osastomme paikan. Hän osoitti meille nurkkapaikan sisäänkäynnin edessä. Parempaa paikkaa ei olisi voinut olla. Eikä meidän tarvinnut edes maksaa nurkkapaikasta muutoin veloitetua 3000 Belgian frangin [75 euron] lisämaksua. Kaiken lisäksi saimme vielä sähkönkin ilmaiseksi.

Perjantai oli lämmin päivä, ja messuvieraita kävi enemmän kuin olimme osanneet odottaa. Belgia on pieni maa, eivätkä ihmiset viitsi 35 kilometriä pitempiä messumatkoja tehdä (kansainvälistä kirjajamessua ehkä lukuun ottamatta). Kävijät olivat siis antwerpenilaisia, lähikylien väkeä ja jokunen turisti.

Kerta toisensa jälkeen ihmiset sanoivat ensimmäisenä huomionaan: "Enpä ole koskaan kuullutkaan; en ole koskaan nähnyt tätä kirjaa." Kiinnostusta osoittavat kysyivät aina saman kysymyksen: "Kuka tämän kirjoitti?" Ensi alkuun vastasimme viittaamalla sisällysluettelossa mainittuihin taivaallisiin olentoihin ja yritimme välttää liian syvällistä vastausta. Mutta sepäs ei belgialaisille riittänytkään! He haluavat tietää. He haluavat, että heitä pidetään riittävän kypsinä tekemään omat päätelmänsä. He ovat lisäksi joutuneet kanavointien ja meedioiden tulvaan, eivätkä he halua mokomaa yhtään enempää. Sen jälkeen, kun muuan mies suorasukaisesti kysyi Johanilta: "Aiotko antaa minulle oikean vastauksen", ryhdyimme kertomaan kyselijöille, miten 1920-luvulla muuan pieni ryhmä oli tapailut filosofisia ja psykologisia aiheita opiskellen ja kriittisesti mediumismia tutkien, ja lopulta erinomaisen testin laatimalla he olivat osoittaneet, että lähes aina kysymys oli meedion alitajunnan tuotoksista. Eräänä päivänä heidän eteensä kuitenkin tuli "tapaus", joka ei ratkennut kyseisellä kokeella. Ryhmää kehoitettiin esittämään yksinkertaisten kysymysten sijasta älykkäitä kysymyksiä. Koko ryhmä tapasi sitten tutkia näin saatua informaatiota, ja vaikka ryhmäläiset miten yrittivät, he eivät kyenneet muotoilemaan saamiaan lauseita paremmiksi tai ilmaisemaan niitä

ilmeikkäämmin sanoin. Aineistoa piti vielä tutkia ja kerätä 30 vuotta kunnes kirja lopulta julkaistiin englannin kielellä. Vastauksessa korostettu asian kriittinen tutkimus aiheutti sen, että tämänkaltainen selvitys tepsii aina. Viisi henkilöä osti tuona päivänä kirjan. Ensimmäinen päivä oli ollut meille toiminnan opettelamista, ja palasimme tyytyväisinä kotiin.

Jätimme neljä kirjalaatikkoa osastolle, ja sanoin Isälle: "Jätämme osaston nyt huomiseen saakka sinun käsiisi." Kotimatalla kuuntelimme uutisia. Kuulimme, että oli odotettavissa koko yön ja seuraavan päivän jatkuvia kaatosateita ja myrskyä.

Aamulla ajoimme myrskyisessä säässä takaisin Antwerpeniin. Vain kahta kilometriä ennen messupaikkaa näimme myrskyn runtelemia puita ja talojen kattoja. Joistakin asunnoista oli jopa ovi lennähtänyt auki ja huonekaluja oli viskoutunut pitkin pihamaata. Missä kunnossa olisi messutelttä? Entä kirjat?

Teltta oli yhä pystyssä ja kunnossa. Astuimme ulos autosta. Sateenvarjoistamme ei ollut mitään apua sillä tuuli heitti ne ylösalaisin. Aukio oli täynnä syviä lätäköitä, ja sisäänkäynnille päästyämme olimme likomärkiä. Panimme heti merkille, että jotkut näyttelLEASETJAT olivat kärsineet vähäisistä vesivahingoista, onneksi ei pahoista. Olimme koko lailla varmoja, että oma osastomme oli OK, eikä siellä tosiaankaan ollut veden pisaraa. Nurkassa olevat kasvit vain olivat saaneet pienen suihkun.

Kaikki osanottajat auttoivat toinen toisiaan, ja vallitsi todellinen välittämisen ilmapiiri. Päivä sujui rauhallisesti. Teltassa oli viileähköä; myrsky ja kaatosade raivosivat yhä. Messuille uskaltautuneista harvalukuisista vieraista kaksi osti kirjamme.

Järjestäjät ojensivat sunnuntaiaamuna meille kaikille kirjeen, jossa he esittivät kiitoksensa myönteisestä suhtautumistavastamme, kärsivällisyydestämme ja huolenpidostamme toinen toisiamme kohtaan, sillä ne äärimmäisen epätavalliset olosuhteet, joissa messut pidettiin, olisivat tavallisissa tapauksissa saaneet aikaan paljon hämminkiä, ärtymystä ja pettymystä. Olosuhteet olivatkin luoneet kaikkien keskuuteen myötätuntoa ja jopa tuttavallisuutta. Uusia ystävyys-suhteitakin syntyi.

Sunnuntaiksi sää parani, ja ihmiset seisoivat pitkissä lippujonoissa sisäänkäynnin edessä. Kello 15:een mennessä, kummallista kyllä, vasta perin harva oli selaillut kirjaa, emmekä olleet myyneet vielä yhtään kappaletta. Eikö kukaan enää kiinnostuisi? Johan ja minä katselimme väillä toisiamme kulmakarvojamme kohotellen. Olimme ennen messujen alkua rukoilleet, että kaikki siihen valmiit ohjautuisivat osastollemme.

No, jos valmiita ei ollut enempää, olkoon sitten niin.

Mutta isä ei olisi isä, ellei hänelle olisi mieluisaa yllättää lapsensa. Yht'äkkiä osastomme oli täpösen täynnä. Väkeä oli joka puolella. Pöydillä oli avattuina neljä kirjaa, ja jokaista tutkittiin ahkerasti. Osasto oli kuin mehiläispesä. Ihmiset jopa ryhtyivät keskustelemaan kirjan aiheista keskenään. Se oli riemullista. Noina viimeisinä kolmena tuntina ostettiin kaksitoista kirjaa. Tapanamme oli johdattaa kirjan ostajat sivupöydän äärelle kuitenkin kirjoittamista varten. Ostajat pitivät sellaisesta, sillä näin he saivat vähän enemmän aikaa keskustella ja myös henkilökohtaisempaa palvelua.

Kello 17:n maissa muuan neitonen seisoi sen pöydän ääressä, jolla olivat kaikki kirjan käännökset. Hän otti varoen käteensä venäjänkielisen kirjan ja kysyi, saisiko hän katsella sitä. Hän oli Virosta, maan venäjänkielisestä yhteisöstä, ja oli asunut Antwerpenissa jo kaksi vuotta. Hän kertoi vasta alkavansa oppia hollantia. Sitten hän käytti tovin kirjan tutkimiseen ja kysyi sen hintaa. Koska hinta tuntui hänestä korkealta (kysymyksessä on suuri kovakantinen laitos), möimme kirjan hänelle puoleen hintaan. Hän poistui lämpimästi hymyillen ja esittäen toivomuksen saada tavata meidät uudelleen.

Kun olimme tuona iltana taas kotona, Johan sanoi: "Tekisin saman taas huomenna, jos se olisi mahdollista. Entä sinä?" Vastauksesi riitti hymy, sillä hän tiesi. Panimme merkille, että kirjan ostajien yhteisiä ominaisuuksia olivat avoimuus ja lämpimyys.

Noin 170 henkilöä otti luomamme hollanninkielisen esitteen sekä englanninkieliset brošyyrit "Esite" ja "Valikoituja katkelmia". He sanoivat tutkivansa niitä lähemmin kotonaan. Kun otamme lukuun ne 163 kutsukirjettä lyhyine kirjan esittelyineen, jotka olimme lähettäneet ennen messuja, niin nyt noin 350 Antwerpenin seudulla asuvaa henkilöä tietää kirjan olemassaolosta. Ja aivan kuten omalla kohdallani kului kymmenisen vuotta kunnes kirja tuli elämään toista kertaa, minkä jälkeen vasta ryhdyin sitä lukemaan, samoin alkavat nuo nyt kylvetyt siemenet itää joskus jälkepäin.

Ja Isä tosiaankin tietää tarpeemme ennen kuin edes niitä pyydämme. Messuosastomme ainoa venäjänkielinen kirja oli nyt tipo tiessään. Meidän olisi siis pyydetävä säätiötä lähettämään meille uusi kappale, vaikkei sillä tulenpalava kiire ollutkaan. Kaksi päivää messujen jälkeen näin postinkantajan lähestyvän paketti kinalossaan. Paketti oli Helsingistä ja ajattelin: "Voi Seppo, emme tarvitse toista suomenkielistä kirjaa." Avasin lähetyksen, ja kas siellä olikin uusi suurikokoinen ja kovakantinen venäjänkielinen kirja.

Teemallinen Urantia-kongressi (Québec, Kanada)

Olkaa vieraanamme suuressa ranskankielisessä konferenssissa, joka pidetään kokonaisen viikonlopun aikana, perjantai-iltapäivästä 10.8. maanantaiaamupäivään 13.8.2001 Bishop-yliopiston kampuksella, Lennoxvillessä, Kanadan Quebecissä.

Tuon suurenmoisen viikonlopun aikana teillä on tilaisuus tavata antaumuksellisia ihmisiä, kuulla suuri joukko toisen toistaan parempia esitelmiä ja esittää puhujille kysymyksiä; osallistua työryhmiin ja myös järjestettyyn virkistystoimintaan, ja kaiken kukkuraksi teillä on runsaasti vapaata aikaa tutustua muihin lukijoihin ranskaa puhuvasta maailmasta.

Ennen 15.5. ilmoittautuvat maksavat alennettuna osallistumismaksuna vain 259 Kanadan dollaria henkilöltä. Myöhässä liikkeellä olevien ainoa vaihtoehto on maksaa täysi 319 Kanadan dollarin maksu. Vero sisältyy maksuihin. Järjestetyn ohjelman lisäksi maksu sisältää kolme yöpymistä, kahdeksan ateriala ja neljä välipalaa.

Instrumentaalimusiikin, laulun, huumorin ym. taitajat ottanevat yhteyttä meihin, jotka kyllä keksimme käyttöä kyvyillenne.

Koska olemme jo sijoittaneet rahaa tämän suuren tapaamisen järjestelyihin, ne, jotka haluavat auttaa meitä rahallisesti, voivat jo nyt lähettää meille varauksensa ja henkilötietonsa, mukana šekki, jonka saajaksi merkitään "Association Urantia du Québec," 4071, rue Edna, Verdun, Québec H4G 1Y6, Kanada.

Visa- ja MasterCard-maksut ovat mahdollisia, jos ilmoitatte siitä meille kirjeitse, puhelimitse tai sähköpostitse johonkin seuraavista osoitteista:

Sähköposti: reflectivite@jonction.net

Puhelin: +1-514-761-2378

Faksi: +1-514-761-4119

http://www.ubishops.ca/conference/conference_office/index_francais.html

Le Livre d'Urantian lukijoiden kesätapaaminen Notre Dame de Lumières, 84220 Goult, Ranska

AFFLU:n (*Urantia-kirjan* lukijoiden ranskankielisen yhdistyksen) puolesta meillä on ilo kutsua teidät *Urantia-kirjan* lukijoiden vuoden 2001 kesätapahtumaan. Tämä *Urantia-kirjan* opintokokoonotto järjestetään ihanassa Lubéronin laaksossa Notre Dame de Lumièresissä 18.—20.5.2001.

Veljellisesti keskustellen sujuvan viikonlopun yleisteemana on luvun 109 jakso 5, sivulta 1199: "Suuntaajan mielessäasumista haittaavat aineelliset tekijät".

USUA:n konferenssi 2001

**“Opettajien ja johtajien valmentaminen: vai mitä aiot tehdä loppuelämäsi aikana?”
20.—23.7.2001, Leavenworth, Kansas, Yhdysvallat**

Vuoden 2001 USUA-konferenssin tapahtumapaikka on St. Mary College, Leavenworth, Kansas, Yhdysvallat, noin 20 minuutin ajomatkan päässä Kansas Cityn lentokentältä. Päivämäärät ovat 20.—23.7. Kampusmajoitusta on saatavilla torstai-illasta 19.7. maanantaiaamuun 23.7. The Zebedee Guild of Missouri avustajinaan lukijoita Greater Kansas City Urantia Associationista toimii konferenssin isäntänä. Jos haluat konferenssiesitteen ota yhteyttä osoitteeseen Zebedee Guild at Rt 1 Box 75, Chamois, MO 65024, USA tai prentice@socket.net.

Rukoilu ja palvonta — yksin ja yhdessä

JOEL REHNSTRÖM
Degerby, Suomi

Luettu Karepassa elokuussa 2000 Viron Urantia-yhdistyksen kesäkonferenssille osoitettuna kirjeenä

... elämän tosiasia tulee ensiksi, sen arviointi tai tulkinta tulevat jälkeensä. Ihmislapsi elää ensin ja vasta myöhemmin hän ajattelee elämistään. Kosmisessa järjestelmässä ymmärrys käy kaukokatseisuuden edellä [1228:1].

Edellä esitetty filosofinen toteamus panee minut päättämään, että vaikkei ajattelua tulekaan halveksia tai aliarvioida, elämän tärkein puoli on sittenkin eläminen, toimiminen, kokeminen ja toteuttaminen. Pyytäisin sen vuoksi, että esitykseni lopuksi harjoittaisimme yhteisrukoilua ja -palvontaa; näin emme pelkästään puhu niistä ja ajattele niitä; vaikka onhan sekin tärkeää. Koska nämä asiat ovat monille perin henkilökohtaisia ja intiimejä, sellainen harjoitus saattaa tuntua joista-kuista omituiselta. Aluksi se kysyykin jonkin verran rohkeutta, mutta jokainen saa tietenkin osallistua halunsa mukaan tai pysyä neutraalina. On lisäksi hyvä muistaa, että *[h]engellinen kehittyminen riippuu ensinnäkin siitä, että ihminen ylläpitää elävää hengellistä yhteyttä todellisiin hengellisiin voimiin, ja toiseksi siitä, että hän tuottaa jatkuvasti hengellisiä hedelmiä eli että hän antaa apua kanssaihmisilleen siitä, mitä hän on saanut omilta hengellisiltä hyväntekeijöiltään [1095:5].* Toisin sanoen, jos haluaa kasvaa hengellisesti, silloin pitää tavalla tai toisella viljellä suhdettaan Isä Jumalaan kumppaneineen.

Harjoittakaamme aluksi kuitenkin vähän asioiden määrittelyä ja miksipä ei myös niiden ajattelua. Palvonta tulisi kohdistaa Isälle, rukous Pojalle. Kuten tiedämme, Iankaikkista Poikaa edustaa paikallisuniversumissamme Luoja-Poika Mikael ja hänen kumppaninsa on Universumin Äiti-Henki, Äiti Neadon. Kristus Mikael ja Äiti Neadon ovat taivaalliset vanhempamme, ja näkemykseni mukaan heillä on omat kommunikointikanavansa eli Totuuden Henki ja Pyhä Henki, joihin mekin voimme kytkeytyä ja virittäytyä. Palvonta eli antaumus tapahtuu täysin ilman oman edun tavoittelua; rukouksessa sen sijaan pyrkii ilmenemään henkilökohtaisen intressin elementtejä. Käytännössä näyttää olevan niin, että informaatio tai viesti löytää perille, vaikka osoite olisi vähän vääräkin, jos vain sielun asenne on oikea. Palaamme esityksen myöhemmässä vaiheessa vielä tarkastelemaan palvontaa.

Rukous

Urantia-kirjan kohdassa 1002:5 esiintyy rukousta koskien tällainen yleisneuvo: *Rukoilkaa itsellenne vain arvoja, älkää aineellisia asioita, älkää mielihaljujen tyydyttämistä.* Tämä rukoilemista koskeva asiakokonaisuus on varsin laaja, ja kirja sanoo siitä paljon. Yritän muutamalla lainauksella valaista asiaa. Keskeyttäkää kaikin mokomin esitykseni, jos mieleenne juolahtaa jotakin asiaan liittyvää. Voimme joka tapauksessa keskustella asiasta heti esitykseni jälkeen ja

myöhemmin keskusteluryhmissä.

Mielensä hiljentäminen on ymmärtääkseni oleellinen rukousteknikan osa, jotta biologisen sähkö-kemiallisen järjestelmän ote mielestä edes jossain määrin hellittäisi. Pehmeä musiikki, virret ym. saattavat toimia keinona tämän mielenhallintateknikan osana. Mielenhallintateknikat ovat idän maailmassa kehittyneempiä, jos kohta erilaisia meditaation muotoja käytetään, kuten tiedätte, nykyisin myös lännessä. Ihmisen aivot toimivat tavallisesti beta-tasolla eli noin 21 sekuntipulssin taajuudella. Hengellisen kommunikoinnin ajattelua usein kuitenkin kuitenkin parhaiten alfa-tasolla eli 7—14 sekuntipulssin taajuudessa. Asiasta voidaan silti keskustella. Oli miten oli, päämääränä on kuitenkin päästä mielen ylitietoisille tasoille, ei alitajunnan tasoille.

Mutta *[y]ksikään rukous ei voi toivoa vastausta, ellei se ole hengestä syntynyt ja uskon kasvattama [1849:1].* Jotta kommunikointi siis olisi aidosti molemminpuolista, sen tulee tapahtua hengessä ja uskossa, jumalasuhteessa, suhteessa jumalalliseen entiteettiin tai entiteetteihin. Miten tällaiseen suhteeseen löytää? Yleensä joko luonnollisesti kasvamalla tai sitten jonkin sellaisen kriisikokemuksen myötä, joka saa aikaan syvällisen kaipauksen Jumalaa kohtaan ja panee meidät myöntymään siihen, että kuulumme hänelle, antamaan lopulta periksi hänelle. Uskonnolliset menot ja symbolit saattavat osoittautua hyödyllisiksi tätä jumalasuhdetta kehitellessämme ja ryhtyessämme toimimaan tässä uudessa hengen ja uskon elementissä. Tällä on paljon yhteistä sen kanssa, miten vaihe kerrallaan opimme uimaan. Vähin erin totumme uuteen elementtiin eli veteen. Harjoitteleminen uutterasti, ja yhtenä kauniina päivänä uskaltaudumme riittävän syvälle ja eikös mitä, mehän kellumme! On niitäkin, jotka ovat oppineet uimaan jouduttuaan yllättäen veteen heitetyksi, mutta se ei ole kovinkaan suositeltavaa!

Urantia-kirjassa on monia kohtia, jotka käsittelevät rukoilua. Jeesus opetti rukoilemista moneen otteeseen. Löydämme nuo kohdat niitä tarvitessamme, ja olen kopioinut niistä muutaman tähän esitykseeni. Lukuun 180, "Jäähvyäispuhe", sisältyy jaksoon 2 "Viinipuu ja sen oksat" seuraava tärkeä toteamus: *"Jos pysytte minussa ja jos sanani elävät teissä, kykenette esteettömään kanssakäymiseen kanssani, ja siinä tapauksessa elävä henkeni voi niin täyttää teidät, että voitte pyytää, mitä henkeni ikinä tahtoo, ja tehdä kaiken tämän täysin vakuuttuneina siitä, että Isä suostuu pyyntöömme."* [1945:4]

Äskeistä kommentoidessaan kirja sanoo:

Mutta Mestarin esittämä päätelmä rukoilemisesta aiheutti myöhemmin suurta surua. Kovin suuria vaikeuksia ei näiden opetusten osalta olisi syntynyt, jos hänen sanansa olisi muistettu täsmällisesti ja myöhemmin merkitty muistiin sanatarkasti. Mutta

siinä muodossa, jonka ne muistiin merkittäessä saivat, uskovat subtautuiivat Jeesuksen nimissä esitettyyn rukoukseen lopulta jonkinlaisena korkeimpana taikuutena, ja he luulivat saavansa Isältä kaiken, mitä he pyytäsivät. Vuosisatojen ajan ovat rebelliset sielut jatkuvasti romuttaneet uskonsa tätä kompastuskiveä vasten. Kuinka kauan vielä kestää ennen kuin uskovien maailma ymmärtää, ettei rukoilu ole mikään sellainen keino, jolla saa läpi oman tahtonsa, vaan että se on mieluumminkin ohjelma Jumalan tien valitsemiseksi, kokemus, jossa opitaan tunnistamaan ja täyttämään Isän tahto? On aivan totta, että voitte sitten, kun oma tahtonne on kiistämättömästi asettunut hänen tahtonsa taakse, pyytää mitä hyväänsä, joka on peräisin tuosta tahtojen liitosta, ja siihen suostutaan. Ja tällainen tahtojen yhdistyminen toteutuu Jeesuksen toimesta ja hänen kauttaan, aivan kuten viinipuun elämä virtaa eläviin oksiin ja niiden kautta [1946:2].

Meidän on hyvä muistaa, että vaikkemme olekaan Luoja, meidät on kuitenkin luotu Jumalan kuviksi. Siitä johtuen myös meillä on joitakin luojan kykyjä, vähemmässä määrin tietenkin, ja monesti ne ovat pileiviä. Näkemykseni on joka tapauksessa, että kuta lähisempi suhteemme on Universaaliseen Isään ja hänen tahtoonsa, sitä helpommin toiveemme todellistuvat ja suunnitelmamme toteutuvat, jopa niin, että meidän on oltava varuillamme sen suhteen, mitä ajattelemme ja visualisoimme, tai muussa tapauksessa meille saattaa käydä vähän niin kuin kävi Jeesukselle Kaanan häissä!

Rukoilu on ensi sijassa yksityisasia:

Jeesus opetti kabtatoista apostolia rukoilemaan aina muualla kuin julkisuudessa, menemään rukoilemaan ryhtyessään itseksensä luonnon tarjoamaan rauhalliseen ympäristöön tai menemään huoneeseensa ja sulkemaan ovet [1620:3].

Mutta silti:

Ei ole ihmeellistä, että apostolit halusivat Jeesuksen opettavan heille mallirukouksen uskovia varten. Johannes Kastaja oli opettanut seuraajilleen useita rukouksia. Kaikki suuret opettajat olivat laatineet rukouksia oppilailleen [1620:2].

Hän ei milloinkaan opettanut kaavamaisista rukousta yksityiseen käyttöön, vaan hän opetti vain ryhmä-, perhe- tai sosiaalisia rukouksia. Eikä hän koskaan tarjoutunut itse tätä tekemään [1620:5]. Myös "Isä meidän" on tuollainen ryhmärukous. Se esitetään Urantia-kirjan sivulla 1620:

Isä meidän, joka olet taivaassa,

Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Tulkoon sinun valtakuntasi; tapautukoon sinun tahtosi

Maan päällä, niin kuin taivaassa.

Anna meille tänä päivänä meidän leipämme huomista varten;

Virvoita sieluumme elämän vedellä.

Ja anna meille anteeksi kaikki velkamme

Niin kuin mekin olemme velallisellemme anteeksi antaneet.

Pelasta meidät kiusauksesta, päästä meidät pabasta,

Ja tee meistä yhä enemmän yhtä täydellisiä kuin olet itse.

[1620:1]

Ryhmässä tai seurakunnassa tapahtuva rukoilu on erittäin tehokasta sikäli, että se on heijastusvaikutuksiltaan varsin sosiaalista-

vaa. Kun ryhmä harjoittaa yhteisössä tapahtuvaa rukoilua pyrkien moraaliseen kohenemiseen ja hengelliseen ylevöitymiseen, tällaisilla hartaudenharjoituksilla on selvä vaikutus ryhmän jäsenyksilöihin: rukoukseen osallistumisen ansiosta heistä kaikista tulee parempia. Jopa kokonaista kaupunkia tai kokonaista kansakuntaa voidaan auttaa tällaisin rukoushartauksin. Syntintunnustus, katumus ja rukous ovat johdattaneet yksilöitä, kaupungeja, kansakuntia ja kokonaisia rotuja valtaviin uudistusponnistuksiin ja urbeita saavutuksia merkittäviin robkeisiin tekoihin [998:5].

"Isä meidän"-rukous alkaa itse asiassa palvonnallisesti. Ensimmäiset kaksi riviä ovat selvästi palvontaa, antaumusta; sama koskee mahdollisesti myös kahta seuraavaa riviä. Näin rukoilu ja palvonta kytkeytyvät monasti toisiinsa, vaikka kysymys onkin erilaisista kommunikointimuodoista.

Lisää rukoilua koskevia lainauksia:

Rukoileminen ja siihen liittyvä palvonta on menetelmä, jolla irtaudutaan elämän päivärutimista, aineellisen olemassaolon yksitoikkoisesta mylläpöörityksestä. Se on tie, jota myöten lähestytään hengellistynyttä itsensä todellistamista ja yksilöllisyyttä, joka on saavutettu älyllisin ja uskonnollisin ponnistuksin.

Rukoileminen on vastamyrkkyä vabingolliselle itsetutkiskelulle. Ainakin Mestarin opettamalla tavalla suoritettu rukoileminen on sielulle tuollaista siunauksellista hoitoa. Jeesus käytti johdonmukaisesti kaltaistensa puolesta suoritettua rukoilemista siunauksellista vaikutusta. Mestari rukoili tavallisesti monikossa, ei yksikössä. Kaiken kaikkiaan Jeesus rukoili itsensä puolesta vain maisen elämänsä suurissa kriisikohdissa.

Rukous on bengenelämän henkäys ihmiskunnan aineellisen sivilisaation keskellä. Palvonta on nautinnonhaluisille kuolevais-sukupolville pelastus.

Aivan kuten rukoilemista voi verrata sielun hengellisten paritujen uudelleenlataamiseen, palvontaa voi verrata toimenpiteeseen, jolla sielu viritetään tavoittamaan Universaalisen Isän infiniittisen bengen maailmankaikkeuteen suuntaamat kaukotiedotusläbetykset.

Rukous on se vilpöön ja kaipaava katse, jonka lapsi luo henkei-Isäänsä; se on psykologinen prosessi, jossa ihmistabdon tilalle vaihdetaan Jumalan tahto. Rukoileminen on osa sitä jumalallista menetelmää, jolla siitä, mikä on, tehdään sitä, mitä sen pitäisi olla [1621:4—8].

Rukoileminen on kiistämättä uskonnollisen kokemuksen osa, mutta nykyajan uskonnot ovat korostaneet sitä väärin niin, että sitä tärkeämpi palvonnallinen yhteydenpöto on lööty pabasti laimin. Palvonta syventää ja laajentaa mielen reflektiivisiä kykyjä. Rukoilu saattaa rikastuttaa elämää, mutta palvonta valaisee määränpään [1123:5].

Palvonta

Palvonta, antaumus, soveltuu paremmin, ehkä parhaiten, ryhmätoimintoihin. Sivulla 65, jaksossa 3, "Oikea palvonta", lukee:

Vaikka Paratiisin Jumaluudet maailmankaikkeuden kannalta katsottuna ovat kuin yksi, hengellisissä subteissaan Urantialla asuvien kaltaisiin olentoihin he ovat myös kolme toisistaan erottuvaa ja erillistä persoonaa. Jumalolentojen välillä on eroa, kun kysymyksessä ovat persoonakohtainen vetovoima, kanssakäyminen ja muut

läheiset subteet. Korkeimmassa merkityksessä palvomme Universaalista Isää ja vain häntä. On totta, että voimme palvoa ja palvomme Isää, sellaisena kuin hän tulee esille Luoja-Pojissaan, mutta palvonnan ja jumaloinnin kohteena on silti Isä, joko välittömästi tai välillisesti [65:3].

Palvonta tapahtuu palvonnan itsensä takia; rukoukseen sisältyy oman eli luodun olennon eduntavoittelun ainesosanen. Siinä onkin palvonnan ja rukouksen välinen suuri ero. Todellinen palvonta on ehdottoman pyyteetöntä, eikä siihen sisälly mitään henkilökohtaisen intressin aineksia. Sanalla sanottuna palvomme Jumalaa sen vuoksi, mitä käsitämme hänen olevan. Palvonta ei pyydä eikä odota mitään palvojalle. Emme palvo Isää minkään tällaisesta kunnioittamisesta mahdollisesti saamamme hyödyn vuoksi. Osoitamme tällaista hartautta ja ryhdymme tällaiseen palvontaan luonnollisena ja spontaanina reaktiona tunnustaessamme Isän verrattoman persoonallisuuden sekä hänen rakastettavan olemuksensa kuin myös hänen ihaillavien ominaisuuksiensa vuoksi [65:5].

Myöhemmin samasta aiheesta sanotaan:

Palvonta on kaikkien älyllisten luotujen suurin etuoikeus ja etummainen velvollisuus. Palvonta on tietoinen ja riemullinen teko, jolla tiedostetaan ja tunnustetaan se totuus ja tosiasia, että Luojilla on läheinen ja henkilökohtainen yhteys luotuubinsa. Palvonnan laadun määrittelee luodun tajuamiskyvyn syvällisyys; ja sitä mukaa kun tietämys Jumalten infiniittisestä luonteesta edistyy, tulee palvonasta yhä kaikenkattavampaa, kunnes se lopulta ylittää suurimman kokemuksellisen riemun autuuteen ja suurenmoisimpaan luotujen tuntemaan mielihyvään [303:5].

Päätössanat

Emme voi odottaa pääsevämme mainitunlaisiin kokemuksiin tasolla, jolla nyt olemme, mutta mekin voimme tuoda julki ilomme ja kiitollisuutemme siitä, että meillä on Taivaallinen Isä. Voimme vaikkapa kuunnella harrasta musiikkia ja virittäytyä hengen virtapiireihin, ja voimme itse laulaa joitakin antaumuksellisia virsiä.

Harjoitakaamme nyt lopuksi yhdessä joitakin näistä hengellisen yhteydenpidon muotoja. Voimme myöhemmin työryhmissä pohtia näitä asioita lisää ja kertoa toisillemme joistakin merkittävistä rukous- tai palvontakokemuksista, joko omista tai kuulemistamme jonkun toisen kokemuksesta.

Luullakseni voimme rukoillessamme aina pyytää opastusta ja voimaa tehdä Isän tahto. Jumalallisen siunauksen pyytäminen on itse asiassa tuollainen rukous edellyttäen, että muistamme tosiasiaa pyytävämme oman mielemme synkronoitumista Jumalan mieleen.

Laulakaamme siis yhdessä virsi, joka virittää mieleme rukoilevaan tilaan, ja laulaessamme voimme suunnata kaipauksemme Kristus Mikaelille ja Äiti Nebadonille Salvingtonissa ... luottaen uskossa tähän yhteydenpitoon ... ja voimme mielessämme sanoa: "Rakastetut taivaalliset vanhemmat, Totuuden Hengen ja Pyhän Hengen lähteet, avaaamme sydämemme teille ja otamme riemumielin vastaan siunauksenne tälle tapaamiselle ja tälle työlle."

Palvontaan sopivat mielestäni parhaiten antaumukselliset virret, varsinkin silloin, kun palvomme yhdessä. Laulakaamme siis lopuksi yhdessä virsi tai kaksi. Ellet halua liittyä veisuuseen, ole kiltti ja pidä mielesi silti avoinna ja säilytä neutraali tai positiivinen asenne.

ILMOITUS JA MALTTI

STEPHEN R. JOHNSON

Yhdysvallat

Joulukuussa 1986; ajantasaistettu syyskuussa 2000

Urantia-kirjaa lukiessani ja lukijatovereitteni kommentteja pohtiessani esitän itselleni usein kaksi kysymystä: Mitkä ovat toivottavia opetusten levittämismenetelmiä? Millaisia ovat järjelliset odotukset lukijakunnan laajenemisnopeuden kohdalla? Huomatkaa, että jotkut tulevat väijäämättä kosketuksiin opetusten joidenkin puolien kanssa kirjaan itseensä tutustumatta. Opintoryhmien vaaliminen on siitä huolimatta perustavanlaatuista ja tärkeää, sillä opintoryhmät ovat kirjaa tosissaan lukeville keskeisin oppimiskokemus. Sen lisäksi asiaa auttavat suuresti kirjan lahjoittaminen kirjastoon, huolehtiminen sen kirjakauppaosastavuudesta ja sen esillä pitäminen kirjamessuilla ja -näyttelyissä. Laadukkaiden käännösten saatavuudesta huolehtiminen on sekin perin

juurin tärkeää toimintaa. On muitakin levitysmetodeja, kuten kirjan tekstin saattaminen elektroniseen muotoon ja julkaiseminen hakutoimintoinen CD-levyillä tai jopa internetissä.

Mitä tulee kahteen esittämäni kysymykseen, on kuitenkin hahmotettavissa muutama peruseriaate, jotka saattavat auttaa meitä sekä yksilön että ryhmän tasolla *Urantia-kirjasta* ja sen ylivertaisista opetuksista muille kertoessamme. Sellaiset seikat kuin kärsivällisyys, ymmärtämys, miltti, anteeksiantaminen, ystävällisyys ja rakkaus ovat jokainen jo sinänsä tärkeitä, ja aivan varmasti ne kuuluvat asiaan yrittäessämme jakaa ilmoitettua totuutta muille. Mainittava on myös viisaus, eritoten sellainen

viisaus, joka paljastaa meille niiden kanssaihmistemme vastaanottavaisuuden ja valmiuden, joille haluamme puhua asiasta. On tunnettua, että valo voi sekä sokaista että opastaa. Vaikkei esittämäni periaate- tai ominaisuusluettelo ole ensinkään tyhjentävä, haluan seuraavaksi käsitellä etenkin malttavaisuuskysymystä. Ehkä katsauksesta muuttamiin edellisiin käännteentekeviin ilmoituksiin on opastukseksi pyrkiessämme ymmärrykseen malttavaisuudesta ilmoitetun totuuden levittämisessä.

Planeettaprinsin esikuntaan kuului Satanian mansiomaailmoista valmistuneita. Kirja toteaa kuitenkin: *Nämä viisaat olennot osasivat olla ryhtymättä yhtäkkiä muuttamaan tai laajoin mitoin kohentamaan tuon ajan primitiivisiä rotuja. He ymmärsivät hyvin, että ihmislaji kehittyi hitaasti, ja niin he viisaasti pidättivät kaikista mullistavista yrityksistä muuttaa ihmisen elintapaa maan päällä* [749:5]. Edistymiseen suhtauduttiin hitaana ja luonnonmukaisena (749:6) prosessina. Samalla kun kyseiset dalamatialaisopettajat saivat aikaan ihmisyhteiskunnan edistymistä, *[h]eidän tarkoituksenaan oli edistymisen evoluution kautta, ei revoluuatio ... revelaation ... kautta* [750:1]. Kyseisten henkilöiden tarkoituksena oli työskennellä planeettaamme koskevien perustoimintamallien eli evoluution mukaisesti ja päästä haluttuihin muutoksiin ajan myötä. Liiallinen opettaminen ja valistus johtavat hämmennykseen ja mielenkiinnon katoamiseen ja vievät kohteiltaan helposti heidän jo omaamansa valistuneisuuden. Meidän tulee monestikin odottaa kärsivällisesti, että kanssaihmistemme kokemuksen karttumisen myötä heidän vastaanottavaisuutensa kypsyy, ennen kuin ryhdymme jakamaan heidän kanssaan tiettyjä itse omaamiamme totuuden ja ymmärryksen lahjoja. Tässä mielessä on hyvä muistaa ohje: *Kiibota tovereittesi totuudennälkää; anna neuvo vasta, kun sitä pyydetään* [556:16].

Malti oli selvästi ongelmallista Aatamille ja Eevalle. He aloittivat lähetystehtävänsä vaikeissa ja mutkikkaissa oloissa. Planeettamme luonnehdintoihinhan kuuluu, että se on kokeiluplaneetta, kapinan poltinmerkkiä kantava ja eristetty. Mainitut Aineellinen Poika ja Tytär saivat hoitaakseen varsin vähän kadehdittavan tehtävän, sillä sanotaanhan: *Yksikään planeetalla palvelutehtäväänsä suorittanut Aatami ei ollut koskaan joutunut vaikeampaan maailmaan. Esteet näyttivät ylitseväsemättömiltä ja ongelmat tuntuivat mahdottomilta luodun olennon ratkaistaviksi* [839:4]. Heidän tilannettaan kuvailtaessa käytetään sellaisia sanoja kuin *hivittävä yksinäisyyden tunne* [839:5] ja *tyrmistyneisyys* [840:1]. Aatami ja Eeva olisivat kuitenkin kohdanneet menestystä jos he olisivat olleet *kaukonäköisempiä ja kärsivällisempiä ... [H]eillä ei ollut halua antautua pitkään pitkään kärsivällisyyden koetukseen. He halusivat nähdä välittömiä tuloksia* [840:2]. Kuinka moni meistä onkaan palavissaan viidennen käännteentekevän ilmoituksen totuudesta! Ehkä kärsivällisyys onkin yksi ilmoitetun totuuden hoitamiseen ja viisaaseen muille jakamiseen liittyvä näkökohta. Rakennettaessa myöhempää pitkän aikavälin vakaata kasvua näyttää uskovien laadukkuus, pikemminkin kuin heidän lukumääränsä, olevan suhteellisesti ottaen tärkeämpää. Jeesus oli hyvin tietoinen tästä periaatteesta, ja se ilmeni hänen kokemuksissaan sekä ennen viidentuhannen ruokkimista että sen jälkeen. Vaikka planeettamme moninaisten ongelmien ratkaisemiseen onkin vain muutama tai ehkä ei yhtään lyhyen aikavälin ratkaisua, on kenties

hyödyllistä muistaa, että *[t]ämän päivän teot ovat huomispäivän kohtalo* [557:10].

Luvussa 93, "Makiventa Melkisedek," todetaan: *[t]eillä, jotka nyt käytätte hyväksenne kirjapainotaidon tuomia etuja, on tuskin käsitystä siitä, miten vaikeata oli säilyttää totuutta noina varhaisina aikoina* [1022:2]. Huomautetaan myös siitä, että *[v]anhemmat, evoluution myötä syntyneet uskomukset saastuttavat aina uuden ilmoituksen* [1022:2]. Niin sanotaan tarkentamatta, koskeeko sanottu myös painetussa asussa olevaa ilmoitusta. Paavali oli kristinuskon ja ylösnoussutta Kristusta julistaneen evankeliumin ensivaiheen nopean leviämisen kärkihahmo. Hän oli ovela teologinen kauppias, ja teki paljon kompromisseja, jotka "saastuttivat" Jeesuksen perusopetukset. Todetaan, että *Uusi testamentti on verraton kristillinen dokumentti, mutta se on vain väbäiseltä osin jeesuslainen* [2091:10]. Se, että viides käännteentekevä ilmoitus on tekijänoikeuksin suojattu kirja, on eittämätön etu, jos kohta ei sekään aikaa myöten välttämättä takaa soveltamisen puhtautta. Ihmiset ovat sopeuttavia, ja monesti he ottavat jonkin hyvän ja vaikuttavan idean ja vääntelevät sen sellaiseksi, että se sopii "vaivattomammin" heidän entiseen uskomusrakennelmaansa ja käsitteistöönsä. *Urantia-kirjan* opetuksia vilpittömästi ja rehellisesti noudattavien elämän laadukkuus tulee olemaan vahvana osoituksena sen totuuksien aitoudesta. Jeesuksen elämän ja elämäntavan inspiroimien ihmisten lojaali elämä on ainoa ulkonainen "todistus" uusimman käännteentekevän ilmoituksen vilpittömyydestä, totuudellisuudesta ja hyvydestä. Opettihan Jeesus, että jos rakastamme toisiamme niin kuin **hän** rakastaa meitä, silloin kaikki ihmiset tietävät meidän olevan hänen opetuslapsiaan. Jos pystymme malttavaisuudella karkaisemaan innostuksemme, olemme entistäkin viisaampia ja pääsemme oletettavasti parempaan ymmärrykseen kanssaihmisistämme ja rakastamme heitä enemmän. Tämä johtaa rauhan mahdollisuuksien kasvamiseen, vaikkei filosofista yhdenmukaisuutta esiintyisikään. En usko ilmoituksen olevan päämäärä sinänsä; se on mielummin keino saada aikaan edistymistä ja kasvua yksilötasolla, planeetan tasolla, järjestelmän tasolla ja niin edelleen.

Olettakaamme keskustelun pohjaksi, että *Urantia-kirjan* lukijakunta kasvaa tasaisesti 50 prosenttia joka kahdenkymmenen vuoden aikana. Tällainen kasvuvauhti näyttää itse kunkin näkökulmasta joko varovaiselta tai varomattomalta. On kiinnostavaa panna merkille, että kyseisellä kasvuvauhdilla maailmassa olisi vuoteen 2500 mennessä noin 1,8 miljardia lukijaa. (Laskelma perustuu vuoden 1986 lukijamääräarvioon.) Nämä ovat tietenkin pelkkiä numeroja. On monia arvaamattomia tekijöitä ja näkökohtia, joita ei tässä yksinkertaisessa laskelmassa otettu huomioon. Luvussa 30, "Suuruniversumin persoonallisuudet," korostetaan sitä, ettei kaikkia persoonallisuuksia tuoda julki. Voimallinen Sanansaattaja sanoo: *Tuskinpa sellainen käsitteistön laajentaminen olisi edes toivottavaa, sillä se riistäisi seuraavien tuhannen vuoden aikana eläviltä, ajattelevilta kuolevaisilta näiden vain osittain paljastettujen käsitteiden tarjoaman yllykkeen luovaan pohdiskeluun. On parasta, ettei ihmiselle paljasteta liikaa ...* [330:2]. Toteamuksesta voisi päätellä, että kasvulle ja viidennen käännteentekevän ilmoituksen levittämiselle on yltä kyllin aikaa. Mieleemme palautetaan myös se, että Planeettaprinsin esikunta karttoi yliopettamista ja

liiallista valistusta, kun kommentoidaan "ilmoituksen liiallisuutta". Ilmoitetun totuuden kohdalla näyttää vallitsevan "valmiuden laki", jota sovelletaan sekä yksilöihin että maailmoihin, ja se näyttää olevan lujasti sidoksissa evoluutionmukaiseen kehityskulkuun.

Luvussa 52, "Planetaariset kuolevaisten aikakaudet", todetaan vihdoin: *Ainoa tapa sosiaalisen evoluution luonnollisen kulun jouduttamiseksi on käyttää ylhäältä tulevaa hengellistä painetta ja sillä keinoin lisätä moraalista ymmärrystä samalla, kun kasvatetaan jokaisen kuolevaissielun kykyä ymmärtää ja rustaa jokaista muuta kuolevaista* [598:2].

Loppusanat

Olemme siirtyneet niin kutsuttuun informaation aikakau-

teen. Kiihtyvällä vauhdilla etenevä tietokone- ja kommunikaatioteknologia ovat vaikuttaneet merkittävästi moniin yhteiskunnan lohkoihin. Olisi kuitenkin pidettävä mielessä, että jokin informaation murunen ei välttämättä sisällä todellista tietoa. Kyseinen teknologia ja sen sovellukset eivät myöskään ole yhteiskuntaevoluution varsinainen "moottori". Aito tiedollinen edistyminen ja todellinen hengellisten tulosten saavuttaminen ovat ihmisyyteiskunnan edistyville kehitykselle paljon perustavanlaatuisempia. Nykyisin on käytettävissä monia tietokone- ja kommunikaatioteknologiaan perustuvia tekniikoita, joita voi hyödyntää nokkelalla tavalla sellaisen aineiston esittämiseen ja levittämiseen, jolla on arvoa tai jolla ei ole mitään arvoa. Nokkeluus ei silti monestikaan korvaa harkitsevaa ja valistunutta viisautta.

Urantia-konferenssi 2000

Muisto-CD

Gaétan Charland Quebecistä kertoo, että vuoden 2000 New Yorkin konferenssista tehtävä muisto-CD on valmistumassa. Sen hinta on 20 US dollaria. CD:n myynnistä kertyvät tuotot ohjataan Kansainväliselle Urantia-yhdistykselle.

CD:llä on konferenssin kuvia, ääniä ja tekstejä. Jos haluat tilata, ota yhteyttä Gaétan Charlandiin, 569 Francine, Ste-Sophie QC J0R 1S0, Kanada tai gcharland@sympatico.ca. Puh: +1-450-565-3323.

Yksi Jumalan antamista lahjoista

LARRY W. HURD
Yhdysvallat

Elämä on perinpohjainen lahja. Kuinka sellaisesta lahjasta voisi antaa vastalahjan? Niinkö, että ryhtyy lähes äärettömän perheen rakastavaksi palvelijaksi? Sanoisin: Kyllä! Tai ainakin siten, että ryhtyy palvelijaksi ja ikuisiksi opiskelijaksi, joka oppii ikuisuudesta ja oppii ikuisesti.

Mutta takaisin Urantian kamaralle ...

Moni on kuullut Bob Dylanin laulavan "The times they are a'changing" [Ajat ne vaan muuttuvat]. Uskoakseni ne tosiaan muuttuvat. Eli ihmiset muuttuvat. Johtuneeko tuo osaksi ainakin siitä massamittaisesta elektronisesta linkistä, jota niin monet käyttävät päästäkseen selville muiden käyttäjien näkemyksistä ja tunteuksista. Monet, jotka sanovat, etteivät usko Jumalaan, myöntävät silti usein uskovansa "korkeampaan voimaan".

Iloitsen siis niiden puolesta, jotka ovat hiljan astuneet Isämme tykö johtavalle polulle. Minusta nuo pyrkimykset ovat lahja, jonka asianomainen antaa omalle minuudelleen. Tarkoiton, että he ovat päästäneet sisäänsä henkilökohtaisen uskon lahjan, Jumalan mahdolliseksi tekemän lahjan.

Kuinka syvä onkaan Isämme lähde, josta hän antaa meille kaiken! Usko on todellista vapautta, sillä se pitää

yllä sisäistä valoa. On siis olemassa uskon merkkivalo, joka ohjaa meitä kotiin, ja siellä asuu henki.

Usko voi niin ikään antaa ihmiselle tiedon siitä, ettei ajallisuudessa ole mitään sellaista hyvää, josta voi jäädä osattomaksi, mutta jota ei löytäisi ikuisuudesta. Sillä, jos et löydä sitä "nyt", saatat löytää sen lähi ikuisuudessa, joka on yhä "nyt".

Uskon sanominen vapauttajaksi on vain tosiasian toteamista.

Taitettuani taivalta noin 25 vuoden ajan ja henkisyteen taipuvainen kun olen, voin turvallisesti sanoa, että usko merkitsee eri ihmisille monia eri asioita. Joidenkuiden kohdalla se on "Suuri Kenties". Toisten näkemyksessä se on "Arpapelä", jos sallitte, jonkinlainen "arpakuution heitto", joka kaikkien arpapelien tavoin on yhtä kuin "Toivo". Kaikkien uskon teiden tavoin näilläkin teillä on keskinäinen yhteys, ja ne johtavat lopulta samaan paikkaan.

Urantialla sitä uskoa, jota harjoitetaan suhteessa hengellisiin sukulaissieluihin, kutsutaan Luottamukseksi. Omalla kohdallani olen sitä mieltä, että jos voin luottaa johonkuhun, se on kuin lahja. Johonkuhun luottaminen ei ole sen enempää eikä vähempää kuin taivaan peili.

TILAUKSET

Tilaushinnat:

Vuositilaus (neljä numeroa): 8,40 Euroa (50 FIM)

Irtonumerot: 2,50 Euroa (15,00 FIM)

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seura ry:n pankkitilille Merita 142730-102126. Pankkisiirtomakkeen "Tiedotuksia" -osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille IUA Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken JOURNALille tarkoitettua postin ja artikkelitarjoukset johonkin Urantia-säätiön toimistoista. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan Urantia Foundationin keskustoimistoon. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association JOURNAL ovat läheisessä suhteessa Urantia-säätiöön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan. Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä, IUA JOURNALista tai Urantia-säätiöstä, ota yhteyttä johonkin etukannen kääntöpuolella mainituista Urantia-säätiön toimistoista.

Kaikki tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten, Urantia-säätiön johtokunnan tai Journalin toimituksen kantaa tai mielipiteitä.